

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 மார்ச் 26]

18. துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான ஒரு சில செலவினங்களை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விரிவான அறிக்கையில் இச் செலவினங்களுக்கும் பிற செலவினங்களுக்கும் உரிய விளக்கத்தைக் காலாலாம் என்று கூறி, 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மாமன்றம் ஏற்று இசைவளிக்கமுற்று வேண்டுகிறேன்.

5. அரசின் தீர்மானம்.

அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“மேலவை விதி 21 (3)-ன்படி, 1974 மார்ச் 26 ஆம் நாள் அலுவல் பட்டியலிலுள்ள, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 10/74) 27—3—1974-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:—

“மேலவை விதி 21 (3)-ன்படி, 1974 மார்ச் 26 ஆம் நாள் அலுவல் பட்டியலிலுள்ள தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 10/74), 27—3—1974-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டுரை பகர்தல்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: எப்ரல் திங்கள் 20 ஆம் தேதி வரையிலும் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்து, அதன் பின்னர் பல நண்பர்கள் ஓய்வு பெற்றுச் செல்வதால், அவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கின்ற முறையில், முதன் முதலில் அதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொடங்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

— திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிக் தலைவரவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, இந்தச் சபையின் மூன்றில் ஒரு பங்கு அங்கத்தினர்கள் பதவி விலகி, அந்தப் பதவிகளுக்குத் தேர்தல்களும் நடந்து வருவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பதவி விலகும் 21 அங்கத்தினர்களுக்குப்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பாராட்டுரை வழங்குவதும், அதுவும் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களே அதைத் தொடங்கி வைப்பதும் வழக்கமாக இருந்து வந்தது. இருப்பினும் இவ்வருஷம், என்னை மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் அழைத்து இந்தப் பாராட்டுரையைத் தொடங்கி வைக்கும்படியாகச் சொன்னது எனக்கு அளித்த பெருமை என்றே கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சபைக்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. இந்தியாவின் பெரிய மாநிலங்கள் பலவற்றில் இரண்டு சபைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சில மாநிலங்களில் மேலவையை எடுத்து விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாடு அறியும். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் மட்டும் நல்ல பாரம்பரியத்திற்கு எவ்விதமான குந்தகமும் ஏற்பட்டு விடாமல், இந்தச் சபையின் உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் அந்த பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்ததோடு இந்தச் சபையின் முக்கியத்துவத்தை பேரவையில் உள்ள அங்கத்தினர்களும் பொதுமக்களும் உணரும்படியாகச் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகையாகாது.

இப்பொழுது பதவி விலகிப் போகும் 21 அங்கத்தினர்களுக்குள்ள இடங்களில் இரண்டு ஸ்தானங்கள் ஏற்கெனவே பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அமரர்கள் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும், திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் மறைந்து, அவர்களுடைய ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலேயே இருந்து விட்டன. ஆகவே இப்பொழுது 19 அங்கத்தினர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களில் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய பெயர் முதலில் இருக்கிறது. அவரைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தச் சபையில் விஷயங்களை நன்றாகப் படித்து அறிந்து, புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துக் கூறுவதன் மூலமாக ஒவ்வொருவருக்கும் வழி காட்டியாகவும் உதவியாகவும் இருந்த ஒரு சில அங்கத்தினர்களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்கின்றார்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள். அவரும் மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவரும் தேர்தலுக்கு நிற்கிறார். திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களின் கேள்வி இல்லாத கேள்வித் தரையே இந்தச் சபையில் பார்க்க

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

முடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது இரண்டு கேள்வியாவது அவருடைய பெயரில் கேள்வித் தாளில் இருந்து வரும். அம்மாதிரி சுறுசுறுப்பான அங்கத்தினர்களில் ஒருவராக விளங்கி வந்தார்கள். அவர் இப்பொழுது பதவி விலகினாலும், மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கிறார்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை—செங்கற்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்ட நண்பர் திரு. அறிவுமகன் அவர்கள் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாகப் பதவி வகித்து வந்தார்கள். அவர் கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்விகாவது உப-கேள்வி கேட்காத நாளே இல்லை என்றே சொல்லலாம். அதுவும் முக்கியமாக ஆசிரியர்கள் அல்லது கல்வி சம்பந்தமாக கேள்விகள் வந்தால், மேலவை மாலை 4 மணிக்குக் கூடினாலும், 3-3/4 மணிக்கே அவைக்குள் வந்து உட்கார்ந்து விடுவார். ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் மிக உற்சாகத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் கேள்விகள் கேட்டு, அவர்கள் பிரச்சினையில் மிகத் திறமையாக நடந்துகொண்டிருந்தார். அவரும் மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கின்றார். உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதியில் திருமதி ராணி அண்ணா அவர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களும் இப்பொழுது பதவி விலகுகிறார்கள். சென்னை ஸ்தல ஆட்சித் தொகுதி இப்பொழுது இல்லை. அந்தத் தொகுதி இருந்திருந்தால் மீண்டும் அந்தத் தொகுதிக்கு அவர் நின்றிருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களை மீண்டும் நிற்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இந்த உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதிகளில் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சென்னை உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதி இருந்திருந்தால், அம்மையார் அவர்களுக்கு அந்தத் தொகுதி திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பின்னால் எப்படி என்று நான் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் அதிக நாள் இந்த மன்றத்திற்கு வரவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்கள் இந்தச் சபையில் அமர்ந்திருந்ததே உண்மையிலே நமக்கெல்லாம் ஒரு உற்சாகத்தையும் பெருமையையும் ஊட்டக்கூடிய வகையில் இருந்ததோடு, முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ரூபகத்தை நமக்கு முன்னால் தோன்றச் செய்வதாக இருந்தது இப்பொழுது அவர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சித் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு இதுவரையில் பதவி வகித்து வந்த திரு. கோ. சு. மணி அவர்களும், திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் இப்பொழுது பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் இருவரும் மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். எனக்கு வரும் தகவல்களின்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

படி, இரண்டு பேருமே தேர்தல் வேலைகளைத் தீவிரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வெற்றி தோல்வியைப்பற்றி நான் சொல்லக்கூடாது. பல பேர் போட்டியிடுவதால் அதைப்பற்றி இங்கு பேசக்கூடாது. திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் கருத்துமிக்க சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார். அதே மாதிரி யாக திரு. கோ. சு. மணி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேலை களை அதிகம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், பேங்கு வேலை காரணமாக அடிக்கடி போக வேண்டியிருந்தது, இங்கு சில நேரங்களில் வர முடியாமல் போனாலும் கூட, வந்திருந்த நாட்களிலே எல்லாம் 'நான் இருக்கிறேன்' என்பதைக் காட்டிக்கொள்ளாமலிருப்பதில்லை. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப்பற்றிப் பேச வைத்து இந்தச் சபையில் ஒரு கலகலப்பை உண்டாக்கும் உறுப்பினர்களில் திரு. மணி ஒருவராவார்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவருமான திரு. காலியண்ணன் அவர்களுடைய பதவிக் காலமும் ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதியோடு முடிவடைகிறது. சில காலமாக அவர் இந்தச் சபைக்கு வருவதில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவர் வராமல் போனாலும், அவருடைய உழைப்பையும் அவர் கட்டுத்து ஆற்றியிருக்கின்ற தொண்டையும் நாம் மறக்க முடியாது.

அதே மாதிரி திரு. பி. டி. முத்து அவர்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வந்த உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர் சட்டசபைக்கு வந்த நாட்களில் எல்லாம் கேள்விகள் கேட்காமலோ அல்லது பேசாமலோ இருந்தது கிடையாது. எதிலும் அவருடைய முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருக்கும். அவருடைய அனுபவமிக் பேச்சுக்கள் நமக்கு உதவியாக இருந்தன. குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் அவர் பல ஆண்டுகளாகச் செய்துவரும் தொண்டின் அனுபவம் நமக்கு உதவி யாக இருந்தது. அவர் இப்போது மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கவில்லை என்று அறிந்து வருந்துகிறேன். வெகுநாட்களாக அவர் இந்த அவையில் அங்கத் தினராக இருந்து வந்தவர் ஆவார்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் எனக்கு மாற்றுக் கட்சிக்கார ராக இருந்தாலும் கூட, அவருடைய குடும்பத்துடன் நான் நெருங்கிய பழக்கம் கொண்டவன். 40 வருடங்களாகப் பழக்கமுடையவன். அவர் மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். கட்சிக் கட்டுப் பாட்டுக்கு இணங்க அவர் ஒதுங்கிக்கொண்டார் என்று கேள்விப்பட்டேன்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

அவர் இப்போது சபையில் அமர்ந்திருக்கிறார். அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பரம்பரையாக பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்த அவர், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இல்லாவிட்டாலும், மீண்டும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றபோது, இந்தச் சபைக்கு வந்துசேருவார் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதல் வரிசையில் வீற்றிருக்கும் நமது 'மாமா' என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன், அப்படிப்பட்ட திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்களுடைய உலகம் சுற்றிச்சுற்றி முஸ்லீம் சமுதாயத்துக்குள்ளே வந்துகொண்டிருக்கும். எந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினாலும், அதன் மூலம் தம்முடைய சமுதாயத்திற்கு நலன்கள் தேடுவதில் அவருக்கு அவரே நிகர். அம்மாதிரி சிறந்த முறையில் சமுதாயத் தொண்டு செய்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதன் மூலம் மற்றப் பொதுக் காரியங்களை விட்டுவிடுவாரா என்றால், விட்டுவிட மாட்டார். எல்லாவற்றிலும் கலந்துகொண்டு திறம்படச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவார்கள்; தெளிவாகச் செய்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுள் மூத்தவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள். கிட்டத்தட்ட 40, 50 வருடங்களாக அவருடன் எனக்குப் பழக்கம் உண்டு. அவர் இந்தச் சபையிலே வேறு யாருமே அக்கறை கொள்ளாத ஒரு முக்கியமான விஷயம், அதாவது புதைபொருள் ஆராய்ச்சித் துறை, பழங்கால ஞாபகச் சின்னங்கள், இவைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, அது கவர்ச்சியில்லாத ஒரு பொருளாக இருந்தாலும், நாம் எல்லோரும் கவனித்துக் கேட்கின்ற அளவுக்கு அவருடைய பேச்சுக்குக் கவர்ச்சி உண்டுபண்ணி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அவ்வப்போது அனுகூலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விஷயத்திற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டும், நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதுபற்றி அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சிரத்தை போதாது என்று வாதித்தார்கள். அப்படியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, முதலமைச்சரின் கவனத்தைப்பெற்று, முதலமைச்சரைச் சம்மதிக்க வைத்து, தமிழ் நாட்டின் கலைப் பகுதியை என்றென்றும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்து மிகவும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்தவர் திரு. சா. கணேசன்தான் என்றால், அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்டவர் இந்தச் சபையிலிருந்து இப்போது விலகினாலும், அவருடைய தொண்டு பல வகையில் நமக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். கம்பன் விழாவின் மூலமும், வேறு பத்திரிகைகளில் எழுதுவதன் மூலமும் அவருடைய அனுபவம் தமிழ் நாட்டுக்கு என்றென்றும் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும், உபயோகமாக இருக்கும்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சபையிலிருந்து அவர் விலகினாலும், ஓய்வாக அமைத்து விடாமல், சுறுசுறுப்பாக, ஆக்டிவாக இருந்து தொண்டிடுபிந்துவர வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் இனைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களில் ஒருவராக இருந்து, நல்ல முறையில் பேசி கேள்விகளைப் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர். இப்போது மீண்டும் அவரைப் பொறுக்கி யெடுத்து தேர்தலில் நிறுத்தியிருக்கிறார் முதலமைச்சர் அவர்கள். அவரும் முனைந்து வேலை செய்துகொண்டிருப்பதாக நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் சொன்னார். தேர்தல் வேலையில் அவர் முனைந்திருப்பதால், இன்று இங்கே வரவில்லை. அவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய நண்பர், இந்தச் சபைக்கே உதவியாக இருந்த அரசாங்கக் கொரடா அவர்களை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களிடமும் நெருங்கிப் பழகிவந்தார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்தான்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அரசாங்கக் காரியத்தை நிறைவேற்ற எல்லோரிடமும் அவர் நெருங்கிப் பழகி, காரியங்களை முடித்து வந்தார். மாற்றுக் கட்சிக் காரர்களிடத்தில் பழகினாலும், அரசாங்கக் காரியத்தில் ஒரு சோடையும் ஏற்பட்டு விடாமல், அன்றாட புரோகிராமில் யார், யார் பேச வேண்டும், யார் யாரை எந்தக் கமிட்டியில் போட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் முதலமைச்சரின் அனுமதியை முன்னரே பெற்று, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதில் சமர்த்தர். அப்படிப்பட்டவர் பதவியை விட்டு விலகுகிறார். அவருக்கு என்று வேறு ஏதேனும் சந்தர்ப்பத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என்ன பொறுப்பைக் கொடுக்கப் போகின்றாரோ நமக்குத் தெரியாது. இதைவிடப் பெரிய பொறுப்பாகக் கொடுத்தாலும், கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் அவரைப் போன்ற ஊழியரை அவ்வளவு இலகுவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இழந்து விட மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அடுத்து, திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு. அவருடைய உற்சாகத்திற்கு இணை அவரே தான். எந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினாலும், மிக உற்சாகமாக, அழுத்தம் திருத்தமாக, கண்டிப்பாகப் பேசுகிறவர். கொஞ்சம்கூடத்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

தளர்ச்சி காட்டிப் பேசமாட்டார். அவரும் கட்சியில் சிறந்த தொண்டராகச் செயல்பட்டு வந்தவர் என்பது வெகுநாட்களாக எனக்குத் தெரியும். அவரும் இப்போது பதவியை விட்டு விலகுகிறார்.

கடைசியாக, திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டேன். புதிதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் போடப்பட்டிருக்கும் ஐந்து உறுப்பினர்களில் யாராவது ஒருவர் திரு. காட்டீர் கோபாலைப் போன்ற தொழிற் சங்கவாதியாக இருக்கிறார்களா என்று விசாரித்தேன். இரண்டு பெயர்களைச் சொன்னார்கள். இருப்பினும் அவர்கள் திரு. காட்டீர் கோபால் ஆவார்களா என்பதுதான் பிரச்சினை. விஷயம் தெரிந்த, முதிர்ந்த, அனுபவமிக்க தொழிற்சங்க வாதியான அவர் இப்போது பதவி விலகுகிறார். தொழிற் சங்கங்களைப்பற்றிய தகவல்களை இந்தச் சபையில் எடுத்துரைக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவராக பதவி விலகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நியமன உறுப்பினர்களை எடுத்துக்கொண்டால், எனது நண்பர் என்று குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டியவர் திரு. ஜனார்த்தனம் ஆவார். நான்கைந்து ஆண்டுகளாக நான் எந்தக் கமிட்டியிலிருந்து வெளியூர் போவேனோ, அங்கெல்லாம் அவரும் வந்து என்னுடன் நெருங்கிப் பழகியவர். இந்தச் சபையிலே ஆங்கிலத்திலும் சரி, தமிழிலும் சரி உரையாற்றுவதில் சமர்த்தர் அவர் என்று சொன்னால், மிகையாகாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூலவர் அண்ணா அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர் அவர் என்று நான் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதோடு பெரியார் அவர்களின் அன்புள்ள சீடராக இருந்தவர் அவர். அவரும் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறார்.

(பிற்பகல் 5-00)

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களை இழந்த பின்னால், திரு. பகவதி அவர்கள் இங்கே பொறுப்பேற்று, அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நமக்கு திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களின் ஞாபகம்தான் அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கும். இருப்பினும் திரு. பகவதி அவர்கள் குறைந்த தொண்டு ஆற்றினார்களென்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் பேச்சு இந்தச் சபையில் இல்லையென்றாலும், வெளியே பல இடங்களில், பல நிகழ்ச்சிகளில் நான் அவருடன் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

‘ஆர்கனைசிங் கெபாசிடி’—அமைப்பு செய்வதில் அவர் மிகவும் சாமர்த்திய சாஸி. அவர்களும் பதவியை விட்டு விலகுகிறார்கள். மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு அவர் வருவாரென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகுகிறார்கள். அவர் ஒரு பழுத்த அரசியல்வாதி. கலை உலகத்திலேயும் சரி, அரசியல் உலகத்திலேயும் சரி, இரண்டிலும் ஒரு மேலான பெயரை எடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் சிலர்தான் இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களில் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் ஒருவர். என்னுடன் நன்றாகப் பழகியவர்கள். அவருடைய பெருமையை நான் சொல்லுவது அவ்வளவு சரியல்ல. அவ்வப்போது அவர்கள் இந்தச் சபையில் நிகழ்த்தி வரும் பேச்சுகள், நல்ல ஆலோசனைகளை அளிப்பதாக இருந்தது. அவர்களும் பதவியை விட்டு விலகுகிறார்கள். ஆக, இந்த 19 பேருக்கும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், இந்த அவையின் ஒரு மூத்த அங்கத்தினர் என்ற முறையில், என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, on an occasion like this, when we have assembled to bid farewell to the retiring Members of this Honourable body, I should first like to pay my tributes to two Members who are not with us today, the late Thiru Krishnaswamy Naidu and the late Thiru Rajah Iyer, who performed their tasks in such a distinguished manner in this Council that I am indeed deeply sorry that on this occasion they are not here with us to accept our farewell and our good wishes.

Sir, this Council has three classes of Members, Members who are rarely seen and never heard, Members who are often seen but seldom heard and Members who are often seen and often heard. Luckily for us, a majority of the retiring Members belong to the third class and, therefore, when the hon. the Leader of the Opposition, in his detailed and personal reference to all the retiring Members, recounted the various services they had performed during their Membership of the Council, I was very happy that he had found it possible to pay tributes to all Members without taking into account their party affiliations and party membership. The Legislative Council, Sir, is a body that is mainly deliberative and is intended to soften the harsh realities that may exist in the lower House; and I must say that so far as this House is concerned, we have had Members who have upheld the great traditions of this

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 26]

House and if, today, we in Tamil Nadu can congratulate ourselves that many of these Members have contributed in no small measure to the building up of the great tradition of this House, it is in a way paying a tribute to the people of Tamil Nadu who have elected such representatives to such a body.

Sir, my Friend Thiru Swaminathan is a representative of the Graduates' Constituency. I would not like to dwell too much on the farewell because I hope to see him back in this House. He has been an outstanding Member of this House and sometimes he and I were possibly the only two Members who were forced to take certain difficult positions and face the onslaught of the defending socialists, and probably because of that, we were condemned as reactionaries. But, nonetheless, he was bold enough to present his point of view which was heard with attention and respect in this House.

My Friend Thiru Isvarmurti brought to the proceedings of this Council an entirely new look by the position that a Member of the Council could display both inside and outside the House. He was an active Member and he did take part in certain activities which the Members of this Council are usually not in a position to take part in. He is also a contestant in the elections. Sir, in referring to the performance of retiring Members—I had my own personal experience in 1966 when the words of the Hon. Chairman were quoted by a contesting candidate in the elections—we have to be very careful so that we may not be misquoted in election references. Therefore, I am particularly on guard when I refer to the efforts of the retiring Members who are going to contest the elections again.

My hon. Friend Thiru Arivazhagan, a representative of the Teachers' Constituency has always brought to bear a most scholarly outlook on the proceedings of this House and even though he had to say difficult things, he expressed himself in a manner worthy of being a representative of the Teachers' Constituency.

The other Members are those who were elected from the Local Authorities Constituencies and who were able to place with much vigour the views of local bodies, Panchayats, Municipalities

1974 மார்ச் 26]

[Thiru A. R. Damodaran]

and other local institutions. Among them is my Friend Thiru K.S. Mani, whom unfortunately for the past two years, we have rarely seen and rarely heard in this House as the hon. the Leader of the Opposition has referred to. Thiru Sundaresa Thevar is a very sincere exponent of the rights of the local bodies and he participated in the proceedings of this House with much honesty and vigour and he is again contesting the elections and I certainly hope that he will be back with us.

Thiru P. T. Muthu has also participated in the various debates that have taken place in this House and he has expressed himself in very frank and honest terms on all the problems that face the local authorities and he has helped the House in its deliberations.

(பிற்பகல் 5-10)

My Friend, Thiru Jayarama Reddiar was embarrassingly frank and honest at times, so much so that although he represents a Party, the Ruling Party at the Centre, many of his utterances in the Council, I found, were very much akin to my own way of thinking, and I was surprised because I do not think, Sir, that there is anything compatible between my way of thinking and the thinking of the Ruling Party. That only shows that when we try to have a frank appraisal of the problems that affect our land, we have a larger measure of agreement in this non-controversial House than if we were to participate in activities on public platforms, where we rarely take stands that would speak for the people and not for political parties. He has been a Member of the Legislative Assembly from 1952 to 1957 and except for a brief spell of retirement between 1957 and 1962 he has been a Member of this House continuously from 1962 onwards to 1974 and one of the most elderly statesmen in our House. We shall certainly miss him and his frank speeches.

Thiru Thirugnanasambandham from the side of the Treasury Benches has also participated in many debates in this House and I have watched it with interest. Ever since 1968 when he entered as a Member of this House, I have always admired the way in which he studied his subjects and brought to the deliberations of this House a knowledge which, perhaps, only an experienced Member of a Local Authority can display.

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 26]

From the Legislative Assembly Constituency, Sir, my distinguished Friend Thiru Abdul Wahab will enter the Council for the third time in succession. He has already been a Member of this House for twelve years and I had the pleasure of sitting with him in the Opposition in 1966, when I came as a Member of this House. I am glad that we will continue to have him because whatever doubts we may have of those who have stood in other constitutions, I am sure, Sir, that Members who stand from the Legislative Assembly Constituency are certain to be elected to this House.

Thiru Saw. Ganesan, whose speeches in this House have been heard with attention not only because of the subject-matter, but because of his own individual literary style of speaking, is an expert in archaeology. Even when the Member of the House would nod their heads, Thiru Saw. Ganesan would continue to press with vigour his point of view. I have heard him speak for forty-five minutes on so abstruse a subject as archaeology and the art of deciphering writings on stone. He brought an individual point of view and being the Leader of the Swatantra Party in this House, he has expressed his very frank opinion on various measures that have been before this House.

Thiru Thangapandian, who is not with us here today was, I believe, a teacher before he became a Member of the Legislative Council. I have always noticed a sweetness in his utterances which, perhaps, is natural to those who have been in the teaching profession. I certainly hope that we will see him back in this House.

As regards Thiru Parangusam, the Government Whip, to whom the Leader of the Opposition paid the rather doubtful compliment of not knowing to which party he belonged—I would not say that, Sir—I would only say that as Government Whip, he subordinated his Party affiliations and was able to move with friendliness with all of us. I would like to pay my tribute to him for the very able manner in which he has been able to enlist the support of other parties in various measures that have been brought before this House and for the frequent consultations that he had with other parties in the selection of candidates for Select Committees, etc.

1974 மார்ச் 26]

[Thiru A. R. Damodaran]

Thiru T. K. Ponnuvelu is the only Member of this House who would shatter the mike while speaking. He has so extraordinarily a nice way of expression that I myself marvelled and stood stunned when he embarked on one of his orations. He was the only gentleman, Sir, who followed the very strict rule of catching hold of the mike and staring the Hon. Chairman in the face and no amount of interruption would ever deflect him from his oratory or from the way in which his head was turned. We will miss his oratory very much and I hope that we will hear of him in other quarters and in other fields of activity.

THIRU Kattoor Gopal is the sole representative of labour in this House. I was initially a little frightened when I was told that a representative of labour would be in the Legislative Council. So far, we have had no representative of the Communists in the Legislative Council and even Thiru Kattor Gopal's election was a rarity. But, it was nice to see a representative of labour put forth his point of view with such sweet reasonableness that most of us were able to understand and appreciate the viewpoint of labour as expressed by him. His presence in the Council was a great service to all of us because unless we hear different points of view, it is difficult for us to understand and, therefore, his contribution has been all the more valuable.

Of the nominated Members, I have always used to envy Thiru Janardhanam because he was so bilingual in his oratory. He can switch over from Tamil to English and from English to Tamil which is a difficult feat at all times and of which only the late Dr. Annadurai was a classic master. Probably Thiru Janardhanam, having been trained by that great leader, was able to sharpen his wits in such a fashion that he was remarkably eloquent in both languages whenever he made speeches in this House.

Thiru Bagavathi has come with us only very recently. Thiru D.V. Narayanaswamy represents the voice of culture, of art, of the fine arts, and he can speak with remarkable eloquence on the requirements of the fine arts. He has done yeomen service in this Council. To all these gentlemen, Sir, who are leaving us, I would like to convey our best wishes for their success in the fields of activity that they may choose.

[Thiru A. R. Damodaran] 1974 மார்ச் 26]

It is not given to all of us, Sir, always to be Members of the Legislature. At times, we have to leave this field and work in other fields. I am sure that some of these Members who will not be returning to this House will always remember that whether they work within the House or outside the House, the only object that we have is serving the interests of the people whom we represent and certainly we can serve them with equal vigour outside this House also.

To those of the Members who are contesting the elections, I would only say they have our good wishes and I hope to see at least some of them back in this House. Because for some time past, Sir, and especially after this election is over, we will come to the situation in which we found ourselves in 1966 when we were only seven or eight in the Opposition and the Ruling Party was 50 or 51. After these elections, Sir, the Ruling Party will have 48, 49, perhaps 50 Members and we will only be 11 or 12 in the Opposition. Therefore, there is need for us to sharpen our wits, to sharpen the blade as it were, so that we may act the part of an Opposition and see that the viewpoint that could not be expressed otherwise in other Houses would be heard at least in this House by the Government in power.

I wish, Sir, to felicitate these Members and hope that they will meet with continued success in their future activities both inside and outside this House.

Thank you.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: தலைவரவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்த மன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர், தங்களுடைய பதவிக்காலம் முடிவு பெற்றுப் போகும் முறையை யொட்டி, இன்றைக்கு நம் மன்றத்தில் 19 பேர் அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிவுற்று நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்ல இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சாதனைகளைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு நாம் நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறி அனுப்ப இருக்கிறோம். இவர்களிலே சிலர் தேர்தலில் நின்று மீண்டும் நம்முடைய மன்றத்திற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையும் நமக்கு இருக்கின்றது. விடைபெற்றுச் செல்லுகின்றவர்கள் இந்த மன்றத்தின் பழம் பெருமைக்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய முறையிலே நடந்து

1974 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படி நம்மை விட்டு அவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை முடித்துக்கொண்டு போகின்றவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சிறந்த சேவையைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் சிறந்த அனுபவம் உடையவர்கள். ஒவ்வொரு துறையில் அனுபவம் மிக்கவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்தைக்கொண்டு இங்கே நல்ல பல கருத்துக் களையும் ஆலோசனைகளையும் கூறிவந்திருக்கின்றார்கள். கூட்டுறவுத்துறை, ஸ்தல ஸ்தாபனத் துறை நிர்வாகம், கல்வித் துறை, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் இவை பற்றியும், பொது வாழ்வில் உள்ள நிலைமைகள் பற்றியும் இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுடைய நல்வாழ்வுப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக, உதவியாக இருந்து வந்ததை நாம் எல்லோரும் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். கருத்து வேற்றுமை ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும்கூட, விவாதத்திற்கு உரிய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும்கூட, அவற்றிலே தங்களுடைய நிதானத்தை இழந்துவிடாமல், தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை, யோசனைகளை நல்ல முறையிலே அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துச்சொல்லிய சாதனைகளை நாம் மறக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்கள் இன்றைக்கு விட்டுச் செல்லும் சேவைகளை அடுத்து வருகின்றவர்கள் அதே மாதிரி அதே பெருமையோடு, பண்போடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுதல்களையும் நம்மை விட்டுப் பிரியும் நண்பர்களுக்குக் கூறி விடைபெறுகின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இந்த அவையிலே ஆளுங்காலை உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றி இந்த அவையைவிட்டு வெளியேறுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய சேவைகளைப் பாராட்டும் முறையில், இந்த அவையில் எனக்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டும், அதையே பின்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாச்சி அவர்களும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள்.

இந்த அவையிலே நான் முதன்முதலாக நுழைகிறபோது, சட்ட மன்ற அலுவல்களுக்கு முற்றிலும் புதியவனாக இருந்தேன். இந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் ஆற்றிய உரைகளை, செய்த சேவைகளையெல்லாம் மிக உன்னிப்பாகப் பார்த்தும் பயின்றும் வருகின்றேன். குறிப்பாக இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றி மறைந்து போன திருவாளர்கள் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும், ராஜா அய்யர் அவர்களும் மிகமிக அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர்கள். மிகக் கடுமையான

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 26]

நிலையில்கூட மிக இனிமையான சொற்களை உபயோகப்படுத்தி தங்களுடைய கருத்துகளை இந்த அவையில் அவர்கள் வெளியிட்ட மாட்சி மிகவும் பாராட்டு தற்கு உரிய ஒன்றாகும்.

அதைப் போலவே இந்த அவையிலிருந்து விடைபெறும் சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் என் கட்சிக்குத் தலைவராக இருந்து விடைபெறுகின்ற திருவாளர் ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும்—இவர்களெல்லாம் சில சமயங்களிலே இந்த அவையில் நான் கொண்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு மாறாகப் பேசியபோதும் கூட, நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு எனக்குத் தைரியம் வந்ததில்லை. காரணம் நான் சற்று வேகத்துடன் பேசக்கூடியவன் என்ற போதிலும்கூட, அவர்கள் செய்த சேவைகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும் நேரத்திலே, நான் அப்போது குறுக்கிட்டுப் பேசுவது அதிகப் பிரசங்கித்தனம் என்று கருதி, பல சந்தர்ப்பங்களிலே அவர்கள் என் கருத்துக்களுக்கு முரணாகப் பேசியபோதும் கூட மரியாதை காரணமாக, நான் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பேனே தவிர, குறுக்கிட்டுப் பேசியதில்லை. நான் வேறு கட்சி உறுப்பினராக இருந்து முன் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த பிறகு, காங்கிரசில் சேர்ந்து பின் வரிசைக்கு வந்த நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களிலே ஒருவரான மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களை எங்கள் தலைவராக நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். அவர்கள் பல நேரங்களிலே எங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லிய நேரத்திலும்—பல சந்தர்ப்பங்களிலே அவர் தன்னுடைய சொந்தக் கருத்துகளையும் சொல்லிவிடுவார் இங்கே—இங்கே அந்த நேரத்திலும்கூட

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் சொன்ன கருத்துக்கு மாற்று சொல்லாமல் பின்பற்றவேண்டியவர்தானே நீங்கள் . . .

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : இருப்பினும் நான் குறுக்கிடுவதில்லை. அதைப் போல நான் பேசினாலும்கூட, அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நான் பல நேரங்களிலே மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொன்னாலும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உண்மையான சுதந்திரக் கட்சியாக செயல்பட்டார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, சுதந்திரக் கட்சியில் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் இருக்கின்றதோ இல்லையோ, நாங்கள் இருவரும் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தோம். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த அவை, கட்சி நலன்களுக்கு அப்பாவிருந்து செயலாற்ற வேண்டிய ஒரு அவை. அனுபவம், முதிர்ச்சி, திறன், ஆற்றல் இவற்றை

1974 மார்ச் 26]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

உள்ளடக்கிய பெரியவர்களைக் கொண்டது இந்தச் சபை—ஒரு வேளை என்னைப் போல உள்ளவர்கள் அதிர்ஷ்டம் காரணமாக இங்கே வந்துவிட்டாலும் கூட—அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களை உள்ளடக்கிய சபை இந்தச் சபை. இதிலே நீண்ட நெடுங்காலமாக, 20, 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களுடைய அனுபவத்திற்கும் சேவைக்கும் முதலில் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பல காலம் அவர்களுடைய பேச்சுக்களை மிக உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது உண்டு. அவர்கள் கூறும் கருத்துகளிலிருந்து நான் தெளிவு பெற முயற்சித்தது உண்டு. அப்படிப்பட்ட அருமையான கருத்துகளைச் சொல்லுவார்கள் அவர்கள். இப்போது இந்தத் தேர்தல் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட அனுபவம் வாய்ந்த பெரியவர்கள் பலர் அதனை யொட்டி வெளியே இருக்கும் காரணத்தினால், வழக்கம் போல இருக்க வேண்டிய பரபரப்பு—பரபரப்பு என்று நான் சொல்லும்போது அதன் பொருளை வேறுவிதத்தில் யாரும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—ஒரு உற்சாகம் இப்போது குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. இப்போது அவர்கள் சற்று வெளியே இருப்பதனால், அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களுடைய அனுபவத்தினால் கிடைக்கும் தெளிவுரைகள் இல்லாதது எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் என்பது இந்தச் சபைக்குப் புலனாயிற்று. இருப்பினும் கூட, எல்லோரும் இந்தச் சபையிலே எப்போதும் இருந்து (பிற்பகல் 5-30)

கொண்டிருக்க முடியாது. சிற்சிலர் மற்றவர்களுக்கு இடம் விட்டுப் போக வேண்டியதாக இருக்கும். சிற்சிலர் மறுபடி வருவதற்கு வாய்ப்பு பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பெறுவார்கள். ஆகையினாலே இந்தச் சபைக்கு வராததினாலே அவர்களெல்லாம் திறமை குறைவானவர்கள் என்று பொருளல்ல. இங்கே பெற்ற நல்ல திறமை, சட்டமன்ற அனுபவம் வெளியிலே எல்லோருக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்று நம்புகிறேன். நான் இந்தச் சபையில் வருகிற நேரத்தில் எண்ணியதுண்டு. நான் சற்று வேகமாகப் பேசும் இயல்புடையவன். இது முதியவர்கள் சபை, இந்தச் சபைக்கு நான் பொருத்த மில்லாமல், இந்தச் சபை என்னை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவனாக இருந்து விடுவேனோ என்று அஞ்சியதுண்டு. அந்த அச்சத்திற்கெல்லாம் காரணமில்லை, திறமையாக இயங்க முடியுமென்ற அளவிற்கு பெரியவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டிகளாக இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரைப்பற்றியும் நான் பல எடுத்துச் சொல்ல முடியும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எனக்குப் பக்கத்து இருக்கையிலே இருப்பவர். பெரும்பாலும் நானும் அவரும் எதிரும் புதிருமான கருத்துகளை உடையவர்கள், அதன் மீது பேசுவார்கள். ஆனாலும் நாங்கள் நெருக்கமான நண்பர்கள். இந்தச் சபைக்கு

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 26]

வேளியே ரொம்ப நெருக்கமான நண்பர்கள் நாங்கள் இருவரும். ஒரே மாவட்டம் என்பதால் அல்ல. ஒரே இடத்திலிருந்து வருகிறோம் என்பதால் அல்ல. நாங்கள் நெருக்கமான நண்பர்கள் ஆனாலும் கருத்து மாறுபட்டவர்கள். ஆனாலும் நாங்கள் கோபமாகப் பேசிக் காண்டது கிடையாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏழு மைல் தானே வித்தியாசம், பூதலாருக்கும், தஞ்சாவூருக்கும்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : பல நேரங்களில் மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்களாக இருந்தபோதிலும்கூட, இந்தச் சபையிலே ரொம்பவும் மென்மையாக கருத்துக்களை இவர்கள் அனைவரும் தெரிவிக்கக்கூடியவர்கள். ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டுமானால், நேரம் அதிகமாகும். எல்லாவற்றையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். இன்று எங்கள் தலைவரும் விடைபெறுகிற ஒருவராக இருப்பதால், நான் பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. இல்லாவிட்டால் தலைவரவர்களே இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருப்பார்கள். ஆனால், அவருக்கும் சேர்த்து நன்றி சொல்லவேண்டிய நிலை. அவர் மற்றவர்களுக்குச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் ஆற்றலைப் பற்றியும் நிறையச் சொல்ல முடியும். இந்தச் சபையில் அவர்கள் தந்த அனுபவம் மகத்தானது. அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளாமலிருப்பது சபை நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில் விலகுபவர்களுக்கு ஒரு புதிய உறுப்பினராக, அனுபவமற்ற உறுப்பினராக வந்த எனக்குப் பல வகைகளிலும் முதிய உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் உதவி செய்தார்கள் என்பதால் மறுபடியும் நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* **THIRU G. VASANTHA PAI :** Hon. Chairman, Sir, this is an occasion when there is a parting from some Members of this House who are retiring and all partings are, in some way, sorrowful. Sir, during the last five years I have been a Member of this House. there have been three occasions, every two years, when Members have gone out of this House and new Members have been elected. We have always been feeling that there is a sort of fraternal atmosphere existing in this House, because this is a non-dissolvable House and has got a perpetual succession. I think I must commend this atmosphere of this House to most of the Assemblies and Councils in the various States and also to Parliament because we have always felt that we belong to one family, though there may be differences of opinion amongst us. This is a congenial atmosphere, and to a person who is in the legal profession where we fight like cats or giants in the Court room and then

1974 மார்ச் 26]

shake hands with each other and move in a friendly manner in the corridors, this atmosphere is extremely welcome. I must say that there was a healthy convention and the Hon. the Chief Minister himself warned your predecessor Thiru Manickavelu not to violate it, when in the year 1969 I was elected and I was standing for election again in the year 1970, when he wanted to make some reference to the retiring Members seeking re-election. I remember the Hon. the Chief Minister very rightly sent a chit to him say that he should not praise or say anything about the retiring Members seeking re-election. I think it was a healthy convention. I bow to those who have laid down this convention and I do not want to speak anything about the retiring Members seeking re-election because we should not in any way give the impression that we are furthering the chances of success of those seeking re-election. In those circumstances, I am not referring to any of them. But I must refer to some of the Members who are leaving us. The foremost among them in the Opposition Benches are Thiru Saw. Ganesan and Thiru S. Jayarama Reddiar and also in passing, I must refer to one or two other Members.

My friend Thiru Abdul Wahab has endeared himself to all of us and I remember Sir, very well the occasion-- when the Muslim Community was added in the list of Backward Classes, he gave us a dinner. We were all entertained by him in the Imperial Hotel. On another occasion when it came to the question of one Muslim having been appointed Public Prosecutor, he thanked the Hon. the Chief Minister for having appointed a Muslim representative as Public Prosecutor. When that point was referred to by the Leader of the Opposition the Hon. the Chief Minister corrected the impression saying that he was a good lawyer among Muslims and that was why he was appointed. I always admired him as a great exponent of the art of public speaking, particularly controlled public speaking in this House.

(பிற்பகல் 5-40)

As far as Thiru Jayarama Reddiar is concerned, he will be remembered for some of his back-stage consultation. In one matter, when Justice Subba Rao had given a judgment against the Government, and when he had discussed about the same at a later

[Thiru G. Vasnatha Pai]

[1974 மார்ச் 26]

date with Thiru Jayarama Reddiar, in the Cosmopolitan Club, I remember very well Thiru Jayarama Reddiar coming and whispering it to the Hon. the Industries Minister in the House and I took objection to it saying that the private conversation had by Thiru Jayarama Reddiar should not weigh with us. I am only referring to this to show that he used to take a great deal of interest and wanted to verify the facts from the horse's mouth itself and find out whether the particular judgment was capable of different interpretation at least when he was outside the Court. Thiru Jayarama Reddiar embellished the proceedings of this House by giving a humane touch to whatever he did and also electrified it by his humorous interludes. We are very grateful to him for this sort of elderly disposition and by his participation in the deliberations he had shown us the way in which we should conduct the proceedings.

I first knew Thiru Saw. Ganesan as a great fighter in Courts. During his election case in 1952—it a famous case—I remember him coming in his simple dress to the chambers of some advocates and I had met him then even before he became a Member of this Council. We have always respected his elderly and suave manner of presenting matters and a deliberateness always marked his speeches in this House. To these elderly gentlemen we bow in gratitude for whatever contribution they have made to the deliberations of this House.

As I said already, I do not want to refer to the several others who are retiring but seeking re-election. Of those who are retiring now, I must mention about Thiru G. Parangusam. As a matter of fact, on many occasions, I felt the Chief Minister was lost in the background and he provided a hallow to him. Of course, he was sitting there always waiting for the commands to be carried out. I have always found that though these people belonged to the side of the Treasury Benches, they moved with all others in a friendly manner. I am an Independent and I do not belong to any political party or group. They have all moved with me in the Lounge and outside the House with extreme cordiality and familiarity. I had very intimate and personal talks with Thiru T. K. Ponnuvelu when we were going on the elephant's back in Mudumalai Sanctuary and we had a full discourse about his early life in the Dravida Munnetra Kazhagam. He had told me that

1974 மார்ச் 26] [Thiru G. Vasantha Pai]

he used to go with the late Chief Minister Arignar Anna, when he had not become the Chief Minister, but was merely the Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, and when they used to sleep inside the car parked on the roadside. He as telling me all these things when we spent some days happily in Tamilagam at Ooty. Finally, Sir, we were on a very hazardous trip on elephant's back to see the tigers in the Sanctuary. We saw the tiger paws from our seat but the tigar was missing. Then we both were happy that we reached back safely.

Then Thiru A. P. Janardhanam, the biling orator as my Friend Thiru Damodaram called him, has always illumined the proceedings of this House. As an advocate for the two language policy and as an ardent advocate for the retention of English, I have always felt great happiness when I find Thiru A.P. Janardhanam who belongs to the Treasury Benches talk with great gusto in the English language. I was very happy the other day when we had the interlude of exchanges in English language between Thiru C. V. Rajagopal and your good self. Sir, I think we have come to a stage when we have established the necessity of these two languages not only in theory but in practice in this House. Sir, I feel that the speeches made here are standing compliments to the usefulness of these two languages and I am sure that the nice way in which we have been conducting the proceedings in this House will be an eye-opener to the Assemblies and the Councils in other States and the Parliament as an outstanding example of a House where decorum, decency and orderly behaviour prevail.

I have always felt that we have made a great contribution in this regard. Members who have done so much for creating conventions and fostering traditions in this House are going away from our midst. But, I am sure that they go away to establish a better way of life and to bring home to the public what could be orderliness, what could be decency in public life and also to see that our country is led forward in the right path of everwidening thought and action.

Thank you.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம் முடைய சட்டமன்றப் பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் விலகிக் கொள்வதற்காக அளிக்கப்படுகின்ற பாராட்டில் கலந்து கொள்வதில் நான்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1974 மார்ச் 28]

மெத்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். நம்முடைய விவாதங்களில் மிக நன்றாக சிறப்பாகக் கலந்துகொண்டு பேசி, திரும்பவும் இந்த அவைக்கு வர இருக்கின்ற அருமை நண்பர்கள் திருவாளர்கள் அறிவழகன், சுவாமிநாதன், தங்கப் பாண்டியன் போன்றவர்களுக்கு வரவேற்புரை வழங்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், நான் இப்பொழுது அவர்களுக்குப் பாராட்டுகளை மட்டும் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுவிட்டார்கள். ஆதலாலே அவருக்கு நம்முடைய நன்றி வரவேற்புகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அவையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும், அருமை நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும்—பழைய விடுதலை பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த, தேசப் பாரம்பரியத் தைச் சேர்ந்த இரண்டு மூத்த பெரியவர்கள்—விடுதலைபெற்று விலகுகிறார்கள். நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொற்களைத் தேடாமல் உணர்ச்சிகளை மட்டுமே காட்ட வேண்டுமென்று பேசியதால், அவர் எதிலும் கலந்துகொள்ளாமல் பேசுவார் என்று நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கலந்துகொண்டு பேசுவது திட்டமிட்டுப் பேசுவது போல் ஆகும். உடனுக்குடன் உணர்வுகள் தேடி வரும்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் ஏற்படுவதுண்டு. அவருடைய பேச்சுக்களில் நியாயமான, யதார்த்தமான உணர்வுகள் அதிகமாக மிளிர்ந்தது.

அடுத்து, அருமை நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட என்னுடைய பொறுப்பில் உள்ள துறைக்கு ஒரு துணையாக, சகாவாக கோவில்களையும், பழைய கலைகளையும், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், பாதுகாப்பதற்காக மிகச் சிறந்த பணியைச் செய்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் கலை, மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் இந்த அவையில் மிக அருமையான பணிகளைச் செய்து வருகிறார். அவர் இந்தச் சட்ட மன்ற மேலவையிலிருந்து பிரிந்து போவது நம்முடைய துறைக்கு, என்னுடைய தனிப்பட்ட துறைக்கு ஒரு பெரிய இழப்பு போல் கருத வேண்டும். அப்படியாக அவர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள்.

அருமை நண்பர் திரு. பராங்குசத்தைப் பொறுத்த வரையில், நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளையே திரும்பச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் நான் இந்தச் சூழலுக்குப் புதியவனாக வந்த போது, அவர் ஒரு கட்சியினுடைய ஒரு துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தபோதிலும் கூட, எனக்கு மிகத் தோழமையாக பல சந்தர்ப்பங்களில் சில வழி வகைகளைக் காட்டி, அதிக உதவியாக இருந்தார்கள். இனிய பண்போடும், தோழமையாகவும் இருந்து வந்தார்கள். அவர் சில வழிகளில் என்னோடு உறுப்பினரானது போல் ஒரு இனிய அன்பைப் பெற்றார்கள்.

1974 மார்ச் 26] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

அவர் இந்தச் சபையில் அடிக்கடி பேசாது போனாலும், கனிந்த முகத்தோடு எல்லோரிடமும் பழகி வந்தார். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல், பல சந்தர்ப்பங்களில் யார், யார் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை மிக நல்ல முறையில் எடுத்துக் காட்டி வந்தார். ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் நான் வாக்கு அளிப்பதா வேண்டாமா என்ற ஒரு சிக்கல் தோன்றியபோது, நான் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி யிலேயே இப்படி ஒரு ஆள் இருந்தாரா என்று தயவுசெய்து கருதிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் ரகசியம் எல்லாம் தெரியும் என்று இப்பொழுது இங்கு சொல்லிவிட்டார்கள். அப் பொழுது நண்பர் திரு. பராங்குசம் அவர்கள் உங்களுடைய விருப்பப்படி செய்வதுதான் அந்தத் துறைக்குச் சிறப்பானது என்று கூறி ஒரு முறையைச் சொன்னார்கள் என்று மட்டும் கூறி, அதை அப்படியே விட்டு விடுகிறேன். அவ்வளவு சிறந்த பண்பும், பழக்கமும் கொண்டவர்.

நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் பழைய குடியரசு, சுயமரியாதை யினுடைய சூராவளி போன்று கடுமையாகப் பேசுவார். பல சமயங்களில் நான் அவருடைய கருத்துக்கு முரண்பட்டதுண்டு. அதே நேரத்தில் இந்த அவை முடிந்து வெளியே வருகின்ற நேரத்தில் அவருடைய இனிய பண்பை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. காட்டேர் கோபால் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவ ராக இருந்தாலும்கூட, நல்ல வளமான தமிழ் அவரிடம் விளையாடுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். மேடைகளிலும், பட்டி மன்றங்களிலும் நாங்கள் பேசு கின்றபோது நாங்கள்தான் இவ்வாறு பேசுகிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நாங்கள் இவ்வளவு வளமான தமிழை சட்டமன்றத்தில் கையாள் முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டு, ஏக்கமுறுகின்ற வகையில் அவருடைய வளமான தமிழில் பேசி, பல அருமையான உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். அவர் அந்த வகையில் இந்த அவையில் உயர்ந்த பணியினைச் செய்திருக்கிறார்.

அருமை நண்பர் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள்,—நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களோடு போட்டி போடுவது போல் என்று சொன்னார்கள்—ஆங்கிலத் திலும் தமிழிலும் நல்ல சொற்செட்டோடு பேசுகிற வல்லவராக இருந்தார். அவர் தமிழில் பேசுவதை விட ஆங்கிலத்தில் பேசுவது அதிக சுவையாக இருக்கிறது என்று கூட நான் அவரிடம் ஒரு தடவை சொன்னேன். ஒரு பழைய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த, தமிழுக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் பணி

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 மார்ச் 26]

செய்த ஒரு நீண்டகால பாரம்பரியத்தை உடைய, வரலாற்றை உடைய அவர் இன்று நம்மிடமிருந்து ஓய்வு பெற்றுச் செல்கிறார். அருமை நண்பர் திரு. பகவதி அவர்களும், நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் ஒரு துறையிலிருந்து நம்மிடமிருந்து விலைதலை பெற்றாலும், பொதுவாழ்வில் அவர்கள் நம்மோடு தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு மிகவும் உண்டு. அருமை நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நண்பர் திரு. முத்து அவர்களும் இந்த அவையிலிருந்தும் நம்மிடமிருந்தும் தற்காலிகமாக விடுதலை பெற்றாலும், அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற பொதுவாழ்வில், இந்த நாட்டினுடைய முற்போக்குப் பணிக்கு சேவை செய்து வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. உங்களுடைய எதிர்காலமும், வாழ்வும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்று என்னுடைய உள்கணினத வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து விடைபெற ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரைப் பாராட்டி, வாழ்த்துவதில் நானும் பங்கு கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிக்கடி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதுபோல், இந்த மேலவை மிகவும், அமைதியையும், பண்பையும், ஆழ்ந்த அறிவியலையும் கொண்டதாக இதுவரை விளங்கி வந்திருக்கிறது. அதற்கு இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் முக்கிய காரணமாவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. விலகிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர்களில் பலர், இந்தப் பெருமைக்குரியவர்களாக இருந்து வருகின்றனர்.

ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திற்கு வந்தவர்களை இன்று நாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றபோது, சிலர் இந்த உலகத்தை விட்டே பிரிந்து போய்விட்டார்கள். சிலர் இந்த மன்றத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல இருக்கிறார்கள். விலகுகின்றவர்களில் சிலர் மீண்டும், திரும்ப வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றபோது, மனித வாழ்வானது எவ்வளவு வியப்பானது, எவ்வளவு ரகசியமானது என்பதையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அண்ணா அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தபோது, ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் இங்கே பிரிவு உபசாரம் நடக்கிறபோது, அவர் இல்லாது போவார் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தவர்களே இருந்திருக்க மாட்டார்கள். அத்தகைய ஒரு இழப்பை, —ஆறு ஆண்டுகளுக்கு இருப்பார் என்று இந்த மன்றமும் இந்த நாடும் எதிர்பார்த்தது—அடைந்தது. ஆயினும் அவருடைய மனைவியார் திருமதி ராணி அம்மையார் அவர்கள் அவருடைய இடத்திற்கு

1974 மார்ச் 26] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவரை நாம் இங்கே பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் கூட அண்ணா அவர்களுக்குச் செலுத்துகின்ற மரியாதையாகவும், கௌரவமாகவும் தான் அவருடைய மனைவியார் அவர்களை இந்த அரசு, ஆளுகின்ற கட்சி இங்கு கொண்டு வந்ததாக நான் கருதுகிறேன். அந்த கௌரவத்திற்குரிய அவர்கள் இந்த முறை விலகிச் செல்கின்றவர்களில் ஒருவராக இருப்பதால், அண்ணா அவர்களின் பணிக்குப் பெருமை தேடித் தரும் வகையில் நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

அடுத்து, என்னுடைய கவனத்திற்கு வருபவர் நம்முடைய கொறடா அவர்கள். நான் முன்னே பேசிய அங்கத்தினர்கள் போலல்லாமல் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து, தலைமை இடத்தில் உட்காருகிற வாய்ப்பு வருவதால், கொறடா எனக்கு அடிக்கடி தேவைப்படுகிறது. அப்போதெல்லாம் கொறடா நன்றாகப் பயன்பட்டது, திறமையாகப் பயன்பட்டது என்பதை நினைத்தே அவருக்கு நான் பாராட்டு வழங்குகிறேன். அதிகமாகப் பேச ஆசைப்படாதவர்கள் கொறடாவாக இருப்பதுதான் நல்லது என்பதை நான் அவர் மூலம் இலக்கணமாக அறிந்து கொண்டேன். அவ்வளவு திறமையாக வேலைகளைச் செய்வதில் அவர் ஆர்வம் காட்டினார்.

அதுகிட்டமல்ல, அண்ணா அவர்களைக் குறிப்பிடுவது போன்று திரு. ராஜா அய்யர், திரு. ஓளவை டி. கே. ஷண்முகம், திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்களும் இன்று நம்மிடையே இல்லை நம்முடைய வாழ்த்தும், பாராட்டும் பெற்று விலக வேண்டியவர்கள், அல்லது திரும்பவும் வரவேண்டுமென்று நம்மால் பிரார்த்திக்கப்பட வேண்டிய தகுதி படைத்தவர்கள். அவர்களும் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவர்களுடைய பணி மற்றவர்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டியாக அமைந்திருக்கிறது.

நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குப் பெருமை தரத் தக்க உறுப்பினர்களிலே ஒருவர் என்பதிலே நம்மில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. தேச விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டவர்களிலே சிலர் தான் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியப் பணியில் ஈடுபடுகிற வாய்ப்பினையும், பேற்றினையும், திறமையினையும் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களிலே திரு. சா. கணேசன் முதல்வராக இருந்தார். அவர் நம்மிடமிருந்து விலகினாலும் கூட, அவருடைய சொற்பொழிவுகள், அவர் கலைகளைப்பற்றி எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளில் சிறந்த தன்தாவேஜைகளாக பின்னால் வருபவர்களுக்கு வழி காட்டியாக என்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கும் என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 மார்ச் 26]

திருவாளர் ஜேயராம ரெட்டியார் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே எனக்கு அன்பர் என்றாலும், இங்கே சில நேரங்களில் முதல்வரவர்கள் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியடைகிற மாதிரி, எதிர்க் கட்சியில் அவர் இருந்தாலும் கூட, அகில இந்தியக் கட்சியைச் சார்ந்திருந்தாலும் கூட, மத்திய அரசை நடத்துகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் கூட, இந்த ஆட்சியின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர் அனுதாபத்துடன் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து பேசுகிறவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் நிறைய வேண்டுமே என்று முதல்வரவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது, அப்படிப்பட்ட அவரும் இந்த மன்றத்தை விட்டு விலகிக்கொள்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவருடைய சேவைக்கும், பணிக்கும் நம் பாராட்டு உரித்தாகுக.

நண்பர் திரு. அறிவுழகன் ஆசிரியர் தொகுதியில் போட்டியிடுகிறார். இந்த மன்றத்திற்குத் திரும்பவும் வரவேண்டுமென்று நான் விரும்பக் கூடிய திறமை சாலிகளில் அன்பர் திரு. அறிவுழகனும் ஒருவர். அவர் வருவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இருந்தாலும் அவர் இங்கே ஆற்றிய பணிக்கு சம்பிரதாயப்படி அவருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. டி. கே. பகவதி அவர்களைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று, திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களை நினைப்பூட்டுகிற வகையில் இரட்டையரில் ஒருவராக அவர்கள் கலைக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகித்தார். நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் கலைத் துறைக்காக இங்கிருந்தார்கள். அவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒரே கம்பெனியில் நாடகக் கலை பயின்று, குருவும் சீடருமா இருந்தவர்கள். எதிர் எதிராக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் விலகுவதன் மூலமாக அரசுக்கு ஒரு பொறுப்பு உண்டு. இதனால் கலைக்குப் பிரதிநிதி இல்லாமல் போகிறது என்ற குறை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசின் கடமையாகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னது போன்று திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள் இங்கே பேசவில்லை யானாலும் கூட, அவர் அமைப்பு வேலையிலே திரு. டி. கே. ஷண்முகத்திற்கே உதவியாக இருந்தவர். பாரதியார் சங்கம், தமிழரசுக் கழகம் போன்ற பலவற்றில் திரு. ஷண்முகம் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தாலும், அவருக்குத் துணை திரு. பகவதி அவர்கள்தான். கலைஞர் அவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த பெயர் உண்டு, கட்சிக்கு நிதி சேர்ப்பதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர் என்று. அவரோடு போட்டி போட வாய்ப்புத் தருவாரானால் திரு. பகவதி தான் அவர்போலப் பரிசு பெற முடியும். கட்சிக்கு நிதி சேர்ப்பதில் அவ்வளவு திறமைசாலி திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள். இந்த இரண்டு கலைஞர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 26] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நண்பர் திரு. காட்டூர் கோபால் விலகுவதன் மூலம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது போன்று தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதி இங்கே இருந்தது இல்லாமல் போகிறது. மேலவைக்கு அவர் கவர்ச்சிகரமான பிரதிநிதி. ஆனால் இங்கே தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதி தேவை என்ற முறையில், எனக்குத் தெரிந்த வளையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் அடுத்தடுத்து தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை தங்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஒரு மரபை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள் அடிகளார் அவர்கள் சொன்னது போன்று மிக உணர்ச்சி யோடும், அழகாகவும், முறையாகவும், கோப்பாகவும் பேசியதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். பார்லிமெண்டரி திறமையை இந்த இளம் வயதிலேயே அவர் நன்கு வெளிப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார். திருவாளர் ஏ. ஆர். நாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போன்று அவர் திறமை மிக்க பேச்சாளராக இருந்தார். அவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பை முடித்தவுடனே என்னோடு தமிழரசு இயக்கத்திற்கு வந்து பல ஆண்டுகள் என்னோடு சேர்ந்து பணி புரிந்து பல மாநாடுகளிலெல் லாம், சுற்றுலாக்களிலெல்லாம் இரண்டறக் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் அருமையாக புள்ளி விவரத்தோடு பேசுகிறபோது, யாருமே நன்கு உழைப் படுத்து படித்து விட்டுப் பேசுகிறார் என்று எளிதில் முடிவிற்கு வரக் கூடிய அளவிற்கு திறமையோடு பேசுவார். எல்லோரும் நினைக்கிறோம், அவர் இந்த மன்றத்திற்குத் திரும்ப வரவேண்டுமென்று. அவ்வளவு திறமை மிக்க உறுப்பினருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் அவர்களைப்பற்றி திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னது போன்று நான் சொல்வதற்கில்லை. இவர் கூட ஆங்கி லத்தில் பேச வேண்டுமா என்று நான் எண்ணியதுண்டு, அவர் பேசுகிற போது. அழகாக தமிழில் பேசக் கூடியவர். கட்சியை வளர்ப்பதற்கு நீண்ட நெடுங்காலம் பாடுபட்டவர். தமிழனுக்கு எந்த மொழியிலும் புலமை உண்டு, திறமை உண்டு என்று காட்டுவதற்கு, திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் போன்றவர்கள் திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்கு எதிரே இருப்பது நல்லது தான் என்று நினைப்பதும் உண்டு. அந்த வகையில்தான் அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறபோது, நான் ஆறுதல் அடைகிற வழக்கம். கட்சிக்கு நெடுநாட்களாக உழைத்த உண்மை ஊழியர்களில் ஒருவராக அவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தபோதே, நான் பத்திரிகையில் படித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அவருக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 மார்ச் 26]

நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார். அவருக்குப் பிரிவுபசாரம் செய்தால் கோபம் வரும், அவரை அவமதித்ததாக ஆகும். அவருக்கும் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சபைக்கே மிகக் கவர்ச்சிகரமான ஒருவராக எதிர் வரிசையில் இருந்தார். அவர் தொனி, தோற்றம் எல்லாவற்றாலும் கவர்ச்சியானவர். கள்ளம் கபடமற்ற நண்பராக இருந்திருக்கிறார். அவர் இந்த அவைக்குத் திரும்பவும் கிடைத்து விட்டார். மிக்க மகிழ்ச்சி.

நண்பர்கள், திருவாளர்கள் தங்கப்பாண்டியன், கே. எஸ். மணி, பி. டி. முத்து, திருஞானசம்பந்தம், சல்வாமூர்த்தி, சுந்தரேசத் தேவர் போன்ற எல்லோரும் இந்த மன்றத்திற்குப் பெருமை தேடித் தரத் தக்க முறையில் உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மேலவையில் இப்பேர்ப்பட்டவர்களிடமிருந்து கற்ற பாடங்களை, இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கவும், இனி வருபவர்களுக்கு வழி காட்டியாகவும் அமைய வேண்டும். இந்த மன்றத்திற்குள்ள நல்ல பெயர் என்றும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். நாடாளுமன்றம் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வருகிற செய்திகளைப் பார்க்கிறபோது, சட்டமன்ற மேலவைகள் ராஜ்யசபை கூட விலக்கில்லை என்ற நிலையில் செய்திகளைப் படிக்கிறபோது—எப்படி இந்த மாநிலம் பலவற்றில் தனிப் பெருமையைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதே போன்று இந்த மேலவை மேலவையாக இருக்கிறது, இனியும் அப்படியே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பிரிந்து செல்கிற நண்பர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் பணியாற்றி, மக்கள் தொகுப்பின் பல்வேறு கூறுகளின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து தங்களுடைய குரலை எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்த 19 பேர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களிலே மீண்டும் இந்த மன்றத்திற்கு வருகிற முயற்சியிலே 7 பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டவும், வாழ்த்தி வழியனுப்பவும் இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் இந்த நிகழ்ச்சியிலே பங்கு கொண்டு இனிய உரைகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றம் மிகப் புகழ் வாய்ந்த மாபினை உடையது என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மூலமாக நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்தப் புகழுக்கு மேலும் புகழ் சேர்ப்பது போல் இந்த மன்றத்திலே இன்றைக்கு பதவி விலகுகிற, பாராட்டு பெறுகிற நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பும் தந்து, உயரிய கருத்துக்களையும் வழங்கி அரசுக்குத் துணை இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில்,

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உள்ளபடியே அவர்களுடைய பிரிவு ஒரு புறத்தில் நமக்கு வேதனையையும் மறு புறத்தில் அவர்கள் நாம் எண்ணுகிற அளவிற்கு இந்தப் பிரிவைப் பெரிதாக எண்ணாமல் வெளியில் சென்றும் தங்களுடைய கடமையினைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கையையும் தருகிறது. 19 பேர்களில் ஏழு பேர்கள் வேட்பாளர்களாக இந்த மேலவைக்கு வருவதற்கான போட்டியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே பட்டதாரிகள் தொகுதிகளின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மீண்டும் அந்தத் தொகுதியில் வேட்பாளராக நிற்கிற நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் பணி புரிந்து வருகிறார், எவ்வளவு பயனுள்ள கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார் என்பதையெல்லாம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்களும் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(மாலை 6-00)

நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மிகத் துடிப்பாக கேள்விகளைக் கேட்பதிலும், உரை நிகழ்த்துவதிலும் ஈடுபட்டார் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

அடுத்து, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இதுவரையிலே பணியாற்றி மீண்டும் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற இருக்கின்ற நம்முடைய நண்பர் பேராசிரியர் அறிவழகன் அவர்கள். இந்த அரசின் சார்பில் ஆசிரியர்களுக்காகப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், அதற்காகக் குரல் கொடுத்த இந்த மன்றத்தினுடைய ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளோடு அவருடைய குரலும் ஒங்கி ஒலித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

அண்ணியார் அவர்களைப்பற்றி நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி இல்லையே, என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொகுதி இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் இங்கே இருந்திட வேண்டும் என்கின்ற தகுதி பெற்றவர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

தஞ்சை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று விவசாயிகளுடைய குரலையும், கடலோரத்து மீனவப் பெருமக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையையும் இந்த மாமன்றத்திலே நல்ல முறையிலே எடுத்து வைத் தவர் அருமை நண்பர் திரு. கோ. சு. மணி ஆவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 மார்ச் 26]

அதைப் போலவே தஞ்சை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் எப்படி அரசோடு இணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதனையும், அதிலே இருக்கின்ற சிரமங்களையும், அந்தச் சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் மிகத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக அரசுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஆற்றலும், ஆர்வமும் படைத்தவர் நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

திரு. காளியண்ணன், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப் போல, அதிக அளவில் இந்த மாமன்றத்தினுடைய விவாதங்களில் கலந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டாலும், அடக்கமான சபாவமும், அவர் ஈடுபாடு கொண்ட இயக்கத்திலே நல்ல பற்றும் உடையவர்கள் ஆவார்கள். அதைப் போலவே சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நண்பர் திரு. முத்து அவர்கள், பல நேரங்களிலே இந்த அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டிய நல்ல குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டியது மாத்திரமல்லாமல், எந்தத் தொகுதியின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தாரோ, அந்தத் தொகுதியினுடைய நலன்களுக்காக, ஆக்கப் பணிகளுக்காக இங்கே குரல் எழுப்பியவர்.

ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களில் மூத்தவர் நம்முடைய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர் நல்ல தேசிய பாரம் பர்யத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், பண்பாடு மிக்கவர் என்பதையும் அவருடைய நடையுடை, பேச்சு, செயல் இவைகள் மூலமாக நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, உணர்ச்சிகளை எப்படியும் வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களுடைய பேச்சு ஒவ்வொரு முறையும் அமைந்த காரணத்தால், அவரை அறியாமலே அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியை மறந்துவிட்டு, பல நேரங்களில் பின்னால் உட்கார்ந்திருக்கின்ற திரு. ஆறுமுகசாமியையும் பொருட்படுத்தாமல், அவர் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டி யிருக்கின்றார். அந்த நேரத்திலெல்லாம் அவர்களுடைய சட்டையைப் பிடித் திழுக்காததற்கு நான் திரு. ஆறுமுகசாமிக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் நல்ல தமிழிலே பேசினார்களா, நல்ல ஆற்றல் மிக்க சொற்பொழிவான ராக இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றினார்களா என்கின்ற கேள்விகளுக்கெல் லாம் நான் செல்லாமல், என்ன விஷயங்களைப் பேசினார்கள், என்ன கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அப்படிப் பட்ட ஒரு பெரியவருடைய ஒத்துழைப்பும், உறுதுணையும் இந்த மாமன்றத்தின்

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மூலமாக இந்த அரசுக்கு அவர்களுடைய கருத்துக்களும் கிடைப்பதற்கு இப்போது வழியில்லாமல் போகிறதென்றாலும், அவர் வெளியிலிருந்தாலும் இந்த அரசு நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கான அரிய பல யோசனைகளை நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

அருமை நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே அரும் பணியினை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இளம் வயதிலே அரசியல் சட்டத்தை, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் காரணமாகக் கொளுத்தி, ஏறத்தாழ இரண்டாண்டு காலம் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்று, சிறைக் கோட்டத்தில் இருந்து வந்தவர் நண்பர் திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், முகவை மாவட்டத்தில் ஒரு பெரும் குடும்பத்தில் அவர்கள் பிறந்தவர்கள். அவருடைய உற்றார், உறவினர் தேசிய இயக்கத்திலே ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் என்றாலும் கூட, அவருக்கு உள்ள தமிழ் ஆர்வம், இந்தி தமிழகத்திலே திணிக்கப்படக் கூடாது என்பதிலே கொண்ட உறுதி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் வைத்த பற்று, இயக்கத்தினிடத்திலே கொண்டுள்ள ஆர்வம் இவைகளின் காரணமாக, கழகம் நடத்துகின்ற எந்தப் போராட்டமானாலும், அவைகளில் தங்கு தடையில்லாமல் ஈடுபடக்கூடிய தொண்டுள்ளம் படைத்தவர். அந்தக் காரணத்தாலேதான் இரண்டு ஆண்டு கால சிறைவாசத்தை இனிய முகத் தோடு ஏற்றுக்கொண்டு மதுரை காராக்கிரகத்திலே அவர்கள் அடைபட்டுக் கிடந்தார்கள். அந்த நல்ல நண்பருடைய பணிகள் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக இந்த அரசுக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, வெளியிலிருந்தும் இந்த அரசுக்கும், அரசை நடாத்துகின்ற ஆளுங்கட்சியான முன்னேற்றக் கழகத் திற்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் நல்ல தொண்டாற்றக்கூடிய மனப் பக்குவம் படைத்தவர் என்கின்ற முறையிலே அவரையும் நான் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

சட்டப் பேரவைத் தொகுதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களைப்பற்றி மற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் சொன்னதைப் போல, நானும் நீண்ட நேரம் பேச வேண்டும் என்கின்ற அவசியமில்லை என்றே கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் அப்படிப் பேசுவது 29 ஆம் தேதி தேர்தலை ஒருவேளை பாதிக்கக் கூடும் என்ற காரணத்தால், அவர் இந்த அவையிலே தொடர்ந்து இருக்கின்றார் என்ற உணர்வோடு நான் அதனை விட்டுவிடுகின்றேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் பெரியவர் சா. கணேசன் அவர்கள், இந்த மன்றத்திலே மாத்திரமல்ல, நாங்கள் எல்லாம் சட்டப் பேரவையிலே நாவலர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும், நான் துணைத் தலைவராகவும், இருந்த அந்தக் காலத்திலே, சட்டப்பேரவையிலே சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவராக வீற்றிருந்து, எங்களோடு மிகுந்த அன்பொழுக்கப் பேசி, உறவாடி, நட்புக் கொண்டு சட்டப் பேரவையிலும் தமிழ் வளர, தமிழகம் செழிப்படைய, தமிழர்களுடைய வரலாறு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட, நல்ல பல கருத்துக்களை அங்கும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதனையே தொடர்ந்து இந்த மன்றத்திலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல, ஒவ்வொரு உரையிலும் தமிழ் நாட்டினுடைய கல்வெட்டுக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும், எதிர்காலத்துக்கு அவைகள் எல்லாம் வரலாற்று ஒளி விளக்குகளாக அமைய வேண்டும் என்கின்ற சீரிய, செழுமிய கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்லத் தவறியதே இல்லை. அவர்கள் நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு மூன்று முறை சிறை சென்றவர்கள். தமிழை வளர்ப்பதற்கு, கவிதைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு, குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் கம்பனைப் போற்றுவதற்கு இன்றைக்கு தமிழகத்திலே முன்னணியிலே நிற்பவர்களில் நம்முடைய பெரியவர் சா. கணேசன் அவர்கள் ஒருவர் ஆவார்கள். அவர்களும் இன்று இந்த மாமன்றத்திலிருந்து பதவி விலகுகிறார்கள் என்றாலும், என்றென்றும் தமிழ்த் தொண்டினை எங்கிருந்தும் ஆற்றக்கூடிய ஆற்றலாளர் என்கின்ற வகையிலே பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலே தேர்தலுக்கு நிற்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த அவையிலே நல்ல தமிழெடுத்து இனிய கருத்துக்களை, எழுச்சிமிக்க கருத்துக்களை, அவருடைய உரையின் மூலமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதையெல்லாம் அனைவரும் அறிவோம்.

அரசாங்கக் கொறடாவாகப் பணியாற்றிய நம்முடைய நண்பர் திரு. பராங்குசத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கட்சி உரிமையோடும், வேறு பல உரிமைகளோடும் மிகுந்த உணர்ச்சியைக் கொட்டினார்கள். திரு. பராங்குசம் அவர்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்போது அறிவாரோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் திராவிடர் இயக்கத்தை அறிந்தபோதே திரு. பராங்குசத்தை அறிவேன். நானும் இங்கே வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், அமைச்சர் என். வி. என். அவர்களும், அவரோடு இணையாக நண்பர்களாக இருந்து அறிந்தவர்கள். திரு. அன்பில் தர்மலிங்கத்தையே திருச்சி மாவட்டத்திற்கு

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அறிமுகப்படுத்திய பெருமை நண்பர் திரு. பராங்குசத்திற்கு உண்டு என்று சொன்னால், திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் வருத்தப்படமாட்டார் என்றே நான்

(பிற்பகல் 6-10)

கருதுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு என்னுடைய உயிர்த் தோழராக இருப்பவர் நண்பர் திரு. பராங்குசம் அவர்கள். ஆகவே திரு. பராங்குசம் அவர்கள் இந்த இடத்தை விட்டுப் போனாலும், வேறு இடத்திற்குச் செல்லு வார்களென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பரிந்துரை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை அவர்களுக்கு அறிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா இடத்தையும் விட, சிறப்பான இடம் எங்களுடைய இதயம்தான் என்பதை திரு. பராங்குசம் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்களென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஆற்றிய அரும்பணி குறித்து நம்முடைய மேலவைத் துணைத் தலைவர் திரு. சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், அத்தனை பேரும் புகழ்ந்துரைத் தார்கள். அது, அவர்களைப் புகழ்ந்ததாகக் கருதிக் கொள்ளாமல், எங்கனையே புகழ்ந்ததாகக் கருதிக்கொண்டு, நாங்கள் பெருமை அடைந்தோம். குறிப்பாக நான் பெருமையடைந்தேன் என்று கூறிக்கொள்ளுவேன்.

அருமை நண்பர் திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு அவர்கள், 4, 5 தடவை களுக்கு மேல் கழகம் நடத்திய போராட்டங்களில் களம் செல்லுவதற்குத் தயங்காமல், சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற அருமைத் தோழராவார்கள். அவரு டைய ஆர்வம்; துடிப்பு மிகுந்த பேச்சை எல்லோரும் கவனித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக, அழுத்தம் திருத்தமான பேச்சு என்று குறிப்பிட் டார்கள். அப்படிப்பட்ட அழுத்தம் திருத்தமான பேச்சை அனைவரும் இங்கே கவனித்தோம். பேச்சு மாத்திரமல்ல, உள்ளமும் கொஞ்சம் 'அழுத்த மானதுதான் நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்களுக்கு என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணருவோம். நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் இயக்கக் காரியங்களைக் கவனிப்பதிலும், அதைப் போலவே நாட்டு மக்களுடைய உணர்வை எதிரொலிப்பதிலும், தயவுதாட்சண்யமின்றி, இந்த மாமன்றத்தில்— சில கருத்துக்கள் அரசுக்கு எதிரானதாக இருக்குமென்ற அச்சம்கூட இல்லாமல்—தாம் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லுவதன் மூலம், அந்தப் புகுதி மக்கள் பயனடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் இந்த அவையில் ஆற்றியிருக்கிற பணிகள் சாலச் சிறந்ததென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் சங்கத்தினுடைய தலைவர்களிலே ஒருவராகவும், முன்னேற்றச் சங்கத்தினுடைய பேரவையின் பொதுச் செயலாளராகவும் விளங்குகிற திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள், 2, 2½ ஆண்டிக் காலம், இந்த அவையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

வேறொருவர் விட்டுச் சென்ற பதவிக் காலத்தை இங்கே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. காட்டீர் கோபால் போல ஒரு தொழிற் சங்கத் தலைவிக் கிடைப்பாரா என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் எங்கள் கட்சிக்குள்ளே பாராட்டுவதுபோல, கொஞ்சம் விளையாடத் தொடங்கினார். ஆனால் அதிலெல்லாம் திரு. காட்டீர் கோபால் போன்றவர்கள் ஏமாந்துவிட மாட்டார்களென்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். இங்கே வீற்றிருப்பவர்களிலே பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். வருபவர்களிலும், சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர், மருத்துவத் துறைத் தொழிலாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர் என்கின்ற வகையில் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அநேகமாக முன்னேற்றச் சங்கத்தினுடைய சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களில் பெரும்பாலோர் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள்தான் என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஏனென்றால் முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பான தொழிற் சங்கத்திற்கு எந்தப் பிரதிநிதித்துவமும் வரவில்லையென்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் பேச்சை நானாய் தினம் பெரிய அளவில் பிரசுரிக்க பத்திரிகைகள் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவேதான் சொல்கிறேன்; இப்போது இருப்பவர்களிலே பல பேர் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நீங்கள் அதன் சார்பாக இந்த மாமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைப் பார்ப்பீர்களானால், கழகம் கழகத்திற்காகத் தொண்டாற்றிய பெரியவர்கள், வயதானவர்கள், மூத்தவர்கள் யாரையும் என்றைக்கும் புறக்கணித்ததில்லை என்பது புரியும். மூத்தவர்களுக்கு இடம் தர வேண்டுமென்ற நேரத்தில், இளைஞர்களுக்குக் கதவு அடைக்கப்படவில்லை. அதற்கு உதாரணமாக, பெரியவர்களை கழகத்தின் சார்பாக வேட்பாளர்களாக நிறுத்தி, வெற்றி பெறச் செய்து, இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருக்கச் செய்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே இளைஞர்கள் பலரும் கழகத்தின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், கழகம் பெரியவர்கள் இளைஞர்கள் இருவருக்கும் வழி வகுத்து, இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று எடுத்த சீரிய கொள்கைதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்வேன். இங்கே வீற்றிருக்கிற நம்முடைய காரைக்குடி திரு. இராமசுப்பையா அவர்களுக்கு, இந்த மாமன்றத்திற்கு வரப் போகிறோம் என்ற செய்தி தெரியாது. எங்கோ இருந்தவரைத் தேடிப் பிடித்து அழைத்து வந்தோம். பழைய காலத்தில் திரு. சா. கணேசன் அவர்களுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கழகத்தை வளர்த்தவர். அவரைத் தேடிப் பிடித்து, அழைத்து வந்த நேரத்தில் அவர் வியப்பு அடைந்தார். மற்றவர்களும் வியப்பு அடைந்தார்கள். அவரையாக கழகத்தில் உள்ளவர்கள் ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு மேலவைக்கு அனுப்பி

[1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

னார்கள் என்று கூறினார்கள். கோபி ஜி. என். இராஜா இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார். கோவை மாவட்டத்தில்—தமிழகத்தில் எங்களுடைய கழகத்தை வளர்க்க அரும்பாடு பட்டவர். சமுதாய நலத் துறையின் கொள்கையை வளர்க்க அரும்பாடு பட்டவர். அப்படிப்பட்டவர்களும் இந்தக் கழகத்தால் மறந்துவிடப்பட மாட்டார்களென்பதற்கு அடையாளச் சின்னமாக அவர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

நியமன உறுப்பினர்களாக இருந்து பதவி விலகப் போகிறவர்கள் அருமை நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம், திரு. டி. கே. பகவதி, நடிகமணி திரு. டி. வி. நாராயணசாமி ஆகியோராவார்.

நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் அவர்களுடைய ஆங்கிலப் புலமையையும், தமிழ் ஆற்றலையும் இங்கே அனைவரும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலோடு, நான் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் இணைத்துக்கொள்வதால், என்னுடைய பழம் பெரும் நண்பரில் ஒருவரைப் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன் என்ற பெருமையைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். நாங்களெல்லாம் குடியரசு அலுவலகத்தில் ஒன்றாக இருந்து, குடியரசுப் பத்திரிகை எழுதி, பத்திரிகை மடித்துப் போட்டு, ஸ்டாம்பு ஒட்டி, அதை வெளியூர்களுக்கு அனுப்புகின்ற வரையில் குடியரசு அலுவலகத்திலேயே ஒன்றாக இருந்து, ஒரு காலத்தில் பணியாற்றியவர்கள். அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றியுள்ள அரும்பணி, ஆங்கிலத்திலே அவர்கள் ஆற்றிய உரைகள்—இவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து இல்லையே என்ற கவலை பலருக்கு இருந்தாலும்கூட, கழகத்தின் சார்பில் அவருடைய பணியை அகில இந்திய அளவிலே பயன்படுத்திக் கொள்ள நாங்கள் என்றென்றும் தயாராக இருக்கிறோம். அதில், ஏற்ற வகையில் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்வேன்.

நடிகமணி திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களுடைய கலைத் தொண்டு இந்த மாமன்றத்திலே நடைபெறுவிட்டாலும், வேறு வகையில் நடைபெறுவதற்கான அந்த ஆர்வம் எங்களுக்கெல்லாம் உண்டு. அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே கலைஞர்களுக்காக வாதிட்டது, நடிகர்களுக்காகப் பேசியது, திரைப்படங்களுக்காக, நாடக வளர்ச்சிக்காக, ஆற்றிய தொண்டு சாதாரணமானதல்ல. அவர் தன்னை ஒரு நடிகரென்று எண்ணிக்கொள்வதைவிட இந்த நாட்டுக்காகப் பணியாற்ற வேண்டிய ஒரு இயக்கவாதி, லட்சிய வாதி என்று கூறிக்கொள்வதிலே மிகுந்த ஆர்வம் படைத்தவர். என்னுடைய இளமைக் காலத்திலேயிருந்து என்னோடு சேர்ந்து இயக்கத்தோடு சேர்ந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அன்புக்குரிய தம்பிகளில் ஒருவராக இருந்து வளர்ந்தவர் அருமை நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களாவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

கலைஞர் திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள், மறைந்த கலைஞர் திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களுடைய இடத்தில் இந்த மாமன்றத்திலே நியமன உறுப்பினராக இடம் பெற்று, பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதுபோல், அதிகம் இங்கே பேசாவிட்டாலும், அவர் இங்கே வகிக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பின் அடிப்படையில் கலைஞர்களுக்காக அவர் ஆற்றியிருக்கும் பணி என்றென்றும் மறக்கக் கூடியதல்ல என்ற அளவில் அவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

பிரிந்து செல்கிற 19 பேரில், 7 பேர் மீண்டும் போட்டியிடுகிறார்களென்றாலும் போட்டி இடுகிறவர்களெல்லாம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றுதான் நாம் இந்த மாமன்றத்தின் மரபு வழி வாழ்த்தக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களெல்லாம் வென்று வருக என்று வாழ்த்துவதோடு, இதுவரையிலும் பதவியின் மூலம் நமக்கு அனுசரணையாக இருந்தவர்களெல்லாம், தொடர்ந்து இந்த அரசுக்கு அவர்களுடைய உதவியின் மூலமாகத் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்று அனைவரையும் கேட்டுக்கொண்டு, அனைவரையும் பாராட்டி, வாழ்த்தி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலேயிருந்து பிரிந்து செல்கிற 21 உறுப்பினர்களிலே, இன்று வாழ்த்து சொல்பவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் வகையிலே பேசுவதற்காக நானும், திரு. திருஞானசம்பந்தமும், திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் தான் இருக்கிறோமென்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்களெல்லாம் இங்கேயில்லை. என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திரம். நெரளம், கன்னடம் ஆகியவையெல்லாம் நம்முடைய மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருந்த நேரத்திலே, 1946 ஆம் வருஷத்திலே இந்த மேலவைக்கு நான் உறுப்பினனாக வந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் 500 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்தான் ஓட்டுப் போட வேண்டும். இல்லையென்றால் இன்கம்-டாக்ஸ் செலுத்துபவர்கள் தான் ஓட்டுப் போட வேண்டும். அப்போது 6 வருஷங்கள் இருந்தேன். 1952-ல் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். 1957-ம் வருஷம், என்னுடைய ஆப்த நண்பர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடன் போட்டியிட்டு, தோல்வியுற்று, அரசியலிலிருந்து விலகியிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு, 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து 1974-ம் ஆண்டு வரையிலும் 2 முறை போட்டியிட்டு, இந்த மேலவையில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய வழக்கம் என்னவென்றால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, என்னுடைய மனதில் எது சரி என்று படுகிறதோ அதைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லுவதுதான் வழக்கம். அதுவும் 'பளிச்' என்று சொல்லி விடுகிறோே என்று சிலர் குற்றம்கூடச் சொல்லுவார்கள். இந்தச்

1974 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விஷயத்தை திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பா ராவ் அவர்கள் கால்மாபாலிடன் கிளப்புக்கு வருவார். வந்த வுடன், அவருடைய தீர்ப்புகள்பற்றி என்னிடம் சொல்லுவார். அது சரி தானா என்றும் கேட்பார்கள். நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவேன். அதைத்தான் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே மாதிரி காலஞ்சென்ற அண்ணாதுரை அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டிலே முதலமைச்சராக வந்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடனே முதலிலே 'கட் மோஷன்' கொடுத்து என்னைப் பேசச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு முன்னால்

(பிற்பகல் 6-20)

அவர்களைக் கண்டதும் இல்லை; அவர்களிடம் பேசியதும் இல்லை. ஆனால் நான் 1967-லே தேர்தலுக்கு நின்றபோது, எங்கள் பக்கத்திலேயிருந்து வந்த வர்களிடத்திலே நம்முடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள், ஆனால் அதே நேரத்தில் ரெட்டியார் அவர்களையும் தோற்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு நான்கைந்து பேர் வந்து என்னிடமே இதைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்கள் என்ன இப்படிச் சொல்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள். 'நான் அவர்களிடத்திலே சென்று எனக்கு ஆதரவு கொடுங்கள்' என்று கேட்கவே இல்லை என்றேன். அதற்குப் பிறகு இரண்டு மாதங்கள் கழித்து நமக்குள்ளேயே ஒரு தேர்தல் வந்தது. ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டு தேர்தல் அது. அந்தத் தேர்தலில் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. என். ஆர் தியாகராஜன் அவர்களுக்கும், திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களுக்கும் போட்டி வந்தது. அந்தத் தேர்தலிலே யாரை நிறுத்துவது, காங்கிரஸ் காரரை நிறுத்துவதா அல்லது அவர்களை நிறுத்துவதா என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. 'உங்களுடைய பெயரைச் சொன்னால், அதை முதலமைச்சர் ஒத்துக்கொள்வார்கள்' என்று என்னிடம் சொன்னார் திரு. தியாகராஜன். 'சரி, ஆனால் என்னை அதற்குப் பிறகு தி.மு.க. அனுதாபி' என்று சொல்லக் கூடாது என்றேன். அதன்படி சொன்னவுடனேயே, திரு. ஜெயராம ரெட்டியாரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லி அவர்களே இருந்து கையெழுத்து வாங்கினார்கள். நானும் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். மறுநாள் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதற்கு அவருடைய அறைக்குச் சென்றேன். திரு. சி.வி.ஆர். அவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். நான் சென்றவுடனேயே என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்காமலேயே என்னுடைய தேர்தலிலே எங்கள் பக்கத்திலே இருந்தவர்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

[1974 மார்ச் 26]

களிடம் எனக்கு உதவி செய்யச் சொல்லியிருந்தீர்கள். நேற்றும் எனக்கு இந்தமாதிரிச் செய்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். “நான் சொன்னாலும், சொல்லாவிட்டாலும் நீங்கள் ஜெயிப்பீர்கள் என்று தெரியும். உங்களுடைய ஆற்றலும், பேச்சும், அறிவுரையும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு எனக்குத் தேவை” என்று சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுது சொன்னேன், நீங்கள் இப்படி உடல் நலமின்றி இருக்கிறீர்களே, ஆறு ஆண்டுகள் வரைக்கும் இருப்பீர்களோ என்று எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்கள் திரேகத்தை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அதன் பிறகு அவர்கள் காலஞ்சென்று விட்டார்கள். அது இன்னும் என் மனதிலே பசுமையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் சொன்னமாதிரி இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று மனது வேதனையாக இருக்கிறது. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள், என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், என்னைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்; எதையும், எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், சொல்வதைத் தடுப்பதில்லை என்று. என் மனதில் எது எது படுகின்றதோ, அதைப் பச்சையாகவே சொல்லிவிடுவேன். இந்த சமயத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு எங்கள் ஊரில் ஒரு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி இருந்தார். அவர் இப்பொழுது இல்லை. இறந்துபோய் விட்டார். அவர் வேறொரு ஊருக்கு மாற்றலாகிப் போன பிறகும், ஏதாவது ஜட்ஜ்மென்ட் எழுத வேண்டுமென்றால், என்னிடம் ஒரு காகிதம் கொடுத்தனுப்பி வந்துபோகச் சொல்லுங்கள் என்று எழுதியிருப்பார். நான் போவேன். அப்பொழுது இந்த விஷயத்தில் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று பெயரைச் சொல்லாமல் கேட்பார். ஜாதியையும் சொல்ல மாட்டார். பி.டபிள்யூ. 1, 2, 3 என்று சொல்வார். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பார். அதைத் தெரிந்துகொண்டு தீர்ப்பு எழுதுவார்.

எங்களுடைய ஊருக்கு மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் தண்ணீர்த் தொட்டியைத் திறப்பதற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் ஆளுங்கட்சியினராக இருந்தபோதும் எங்களை எதிர்க்கட்சியினராக நினைப்பதில்லை, நாங்கள் இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியினராக வந்திருக்கிறோம்; அவர்களையும் நாங்கள் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியினராக நினைப்பதில்லை என்று. இந்த மாமன்றத்தின் மரபே; எப்பொழுதும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையிலே நடவடிக்கைகள் நடந்துகொண்டிருப்பதுதான். இந்த மன்றத்திலே பெரிய பெரிய ஆட்கள் எல்லாம் வீற்றிருந்திருக்கிறார்கள். நான் இங்கு வந்தபோது, டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள், திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள், டாக்டர்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

ராஜமன்னார் அவர்கள் போன்றவர்களெல்லாம் இங்கே முன் வரிசையிலே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்களெல்லாம் வீற்றிருந்த இந்த மாமன்றத்திலே நாம் இப்பொழுது வீற்றிருக்கின்றோம். இந்த மன்றத்தின் மரபானது நன்றாகக் காக்கப்பட வேண்டும். மற்ற இடங்களிலே எல்லாம் இப்பொழுது நடப்பதைப் பார்த்தால், வேதனையாக இருக்கிறது. சபைகளிலே ஒரே கூச்சலும், குழப்பமும், ரகசியம், இருப்பதைப் பார்த்தால், நாட்டின் எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்று ஏங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமை உருவாகாதபடி, மேல் சபையாவது நல்ல முறையில் இயங்கி நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களைப் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கும், நண்பர்கள் திருவாளர்கள் ராஜாராம், தாமோதரன், இராமசாமி படையாச்சி, ஆறுமுகசாமி, வசந்த பாய், அடிகளார், ம.பொ.சி. மற்றும் எல்லோரும் எங்களைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரும் இங்கே தமிழிலே பேசியதைச் சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்திலே 1946-லே எல்லாம் தமிழிலே பேசினால் ஒரு 'டிஸ்குவாலிபிகேஷன்'. அப்பொழுதெல்லாம் நான் ஆங்கிலத்திலேதான் பேசுவது வழக்கம். அப்படிப் பேசினால்தான் மதிப்பு. இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலே பேசினால் மதிப்பில்லை. தமிழிலே பேசினால்தான் மதிப்பு. இந்தமாதிரி காலம் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மன்றம், இப்பொழுது தமிழிலேயே நடவடிக்கைகள் நடக்கின்ற மன்றமாக மாறி வருகின்றது. இது தமிழ் நாட்டினுடைய வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. இந்த வளர்ச்சி குன்றாதபடி இருக்க வேண்டும். நான் ஐந்தாறு முதலமைச்சர்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். எல்லோரும் இந்த சபையின் மரபை நன்றாகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் என் பேரில் எவ்வளவு தூரம் அன்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு வரவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மற்ற குழந்தையின் காரணமாக இங்கே வருவதில்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டேன். ஆகையினால் நான் இனிமேல் எங்கிருந்தாலும், வெளியிலே இருந்தாலும், நல்ல காரியங்களிலே ஈடுபட்டு, நாட்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொண்டை நான் செய்வேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுதி கூறிக்கொண்டு எங்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 26]

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கிருந்து விடுபெறுகிற உறுப்பினர்களைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலே பல்லோரும் நல்லுரைகள் கூறி எங்களை மகிழ்வித்தார்கள். முதலிலே வாழ்த்துப் பெறுகின்றவன் என்ற முறையிலே நான் நன்றியைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும், பிற எல்லா உறுப்பினர்களும், என்மாட்டு நிரம்பிய அன்பும், பரிவும் காட்டி வந்துள்ளீர்கள். அதற்காக நான் முழுக்க முழுக்க இதயம் நிறைந்த நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்திக்கொள்கின்றேன். அதே காலத்திலே என் மனமார யாரையும் புண்படுத்தவோ அல்லது சபையின் பெருமைக்கு ஊறு விளைவிக்கவோ நான் முயன்றதும் இல்லை, செய்ததும் இல்லை. அப்படி என்னே அறியாமல் ஏதாவது எவருடைய மனமேனும் புண்பட்டிருக்குமானால், அன்போடு மன்னிக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

என்னைப்பற்றிக் கூறிய சக உறுப்பினர்கள், முதல்வர் அவர்கள், அனைவரும் என்னுடைய சிறப்புத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்திலே எனக்கு ஒன்றுதான் நினைவுக்கு வந்தது. இந்தச் சபையிலே மாபெரும் பெருமை வாய்ந்த தலைவராக விளங்கிய எல். டிங் சுவாமிக்கண்ணு பிள்ளை அவர்கள் இல்லையென்றால், தமிழக வரலாற்றின் ஒரு பகுதி முழுக்க முழுக்க இருண்டே போய்விட்டிருக்கும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு உரிய கல் வெட்டுக்களைக் கால வரம்பு கட்டி கணிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கின்ற “ Indian Ephemeris for the Last Two thousand years ” என்ற நூலை பல்லாண்டுகள் பின் நோக்கிச் சென்று கணித்து கி.பி. 1-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 20-ம் நூற்றாண்டு வரையிலே பஞ்சாங்கம் மாதிரியாகக் கணித்து முடித்த பெருமை அவரைச் சேர்ந்தது என்றால், அது இந்தச் சபையின் தலைவரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதில் நம் எல்லோருக்கும் பெருமையும் உரிமையும் 'உண்டு என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் இன்னும் ஒன்றைக்கூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதை வேறு வகையாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாது என்று வேண்டுகிறேன். என்னுடைய தேசப் பணி, தமிழ்ப் பணி பற்றியெல்லாம் அன்பர்களும் பெரியவர்களும் எடுத்துக் கூறி என்னைப் பாராட்டினார்கள், வாழ்த்தினார்கள். ஏதோ ஆண்டவன் கிருபையிலே என்னால் முடிந்த வரையில் செய்தேன். பின்னும் இந்தப் பத்து ஆண்டு காலமாகத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருகின்றேன் துணிச்சலோடு, என்று சொன்னால்,

1974 மார்ச் 26]

[திரு. சா. கணேசன்]

இந்த சபையில் எனக்குத் தந்த சம்பளம் முழுவதும் அதற்காகவே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதைச் சொல்ல வரவில்லை. இந்தச் சேவைக்கு, இந்தச் செயலுக்கு இந்தச் சபை எனக்குச் சம்பளம் தந்திருக்கின்றது. அதற்காக நான் இந்த சபைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். செலவழித்தது முழுவதையும் ஒரு சல்லி பாக்கியில்லாமல் இந்தச் சபை எனக்குத் தந்து என்னைக் காத்திருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது, அதற்காக இந்தச் சபைக்கு மீண்டும் நன்றி செலுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இதைப் போல இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இங்கே இருந்தாலும், எங்கே இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறையிலே செயலாற்ற நான் தயங்கப் போவதில்லை. எனக்குத் தெரிந்ததை, நான் விரும்புகின்றதைச் சொல்லுகின்றேன். அரசிடத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. நிச்சயமாகச் செயலாற்றும், அதைக் கேட்கும், கேட்டு அதைச் செயல்படுத்தத் துணை புரியும். இந்த நம்பிக்கை உண்டு. அவ்வளவுதான் எனக்கு வேண்டியது. பல்வேறு துறைகளிலே, கல்வெட்டு, வரலாறு, கல்வி, கட்டிட அமைப்புக்கள் இத்தியாதி துறைகள்தான் என்னுடைய துறை. அரசியல் போக்கிலே, நோக்கிலே என்ன இருந்தாலும் சரி, என்னுடைய என்றும் அழியாத கடமை என்று நான் கருதுகின்ற இந்தத் துறையிலே நான் தொடர்ந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பேன், அரசு முடிந்ததைச் செய்யும், அன்பர்கள் முடிந்ததைச் செய்வார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. முழுக்க முழுக்க, என் நோக்கம், கூடியவரையிலே இந்தப் பகுதியில், தமிழகத்தின் வரலாறு செம்மையாக எழுதப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட வேண்டும் என்பது தான். அதற்காக இப்போது இந்த நன்றியினைத் தெரிவிக்கும்போது கூட ஒன்றை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மிகச் சிறந்த கல்வெட்டு, கி.மு. 2, 3, 4, 5-க்கு முந்தைய கல்வெட்டு, சீவலப்பேரி என்று இப்போது பெயர், அப்போது ஸ்ரீ வல்லப்பேரேரி என்று பெயர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இராஜவல்லிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பெரிய மலைக் குகையில், கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கின்றது, 'ராக் கட்' என்று. அதை இப்போது இடித்து துறைமுகங்களுக்கு கற்களுக்காக எடுத்துப் போகப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதை நான் அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். 'அதை நாங்கள் காக்க இருக்கிறோம்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏராளமான சான்றுகளெல்லாம் அழிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது, காக்கப் படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சா. கணேசன்]

[1974 மார்ச் 26]

இறுதியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்னைப்பற்றி மிக அன்போடு, பரிவோடு பாராட்டி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள், திரு. தாமோதரன் அவர்கள், திரு. இராமசாமிப் படையாட்சி அவர்கள், திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள், திரு. வசந்த பாய் அவர்கள், திருப்பெருந்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள், இந்த அவையின் துணைத் தலைவர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள், நமது அன்பிற்குரிய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எல்லோரும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய இதயம் கனிந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் அவர்களுடைய வாழ்த்துக்களுக்கும் பாராட்டுதல்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. பராங்குசம் : தலைவரவர்களே, என்னைச் சார்ந்துள்ள என் கட்சியிலுள்ள என் சக தோழர்கள் சார்பிலும் இங்கே பிரிந்து செல்ல இருக்கின்ற என் நண்பர்கள் சார்பிலும்—என் நன்றியையும் அவர்களுடைய நன்றியினையும் தெரிவிக்கும் முறையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாங்களெல்லாம் பொது வாழ்க்கையில் சடுபட்டு பொதுப்பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, எங்களை இப்படிப்பட்ட மன்றங்களிலே கொண்டு வந்து அமர வைத்து, இப்படிப்பட்ட மன்றங்களின் நிலைமையையெல்லாம் அறிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு எங்களை ஆளக்கூடிய பெருமை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களையே சாரும். அவர்கள் இந்த நேரத்தில் இல்லையே என்ற வருத்தம் ஏற்படுகின்றது.

இன்று என் வாழ்வில் மிக மிக முக்கியமான நாள், மிக மகிழ்ச்சிகரமான நாள் என்றும் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஆறு ஆண்டுக் காலம் இந்த மன்றத்தில் நான் பணியாற்றி உங்கள் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று, உங்கள் நல் வாழ்த்துக்களையெல்லாம் பெற்று, இந்த மன்றத்தில் அமர்ந்து பொதுப் பணியாற்றும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது எங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்திலிருந்த பெரியவர்கள், நல்ல அனுபவம் படைத்தவர்கள், என்னைவிட மிக அறிவாளிகள் அவ்வளவு பேரும் எங்களை இங்கே பாராட்டிப் பேசினார்கள். நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் செய்துள்ள பணிகளையும், நாங்கள் நடந்துகொண்ட முறைகளையும் பாராட்டி வாழ்த்துக் கூறும் முறையில் வாழ்த்தினார்கள். அதனால் உண்மையிலேயே நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம், மகிழ்ச்சியடைகிறோம். உங்களிடமிருந்து நாங்கள் பிரிந்து சென்றாலும், நாங்கள் எந்தப் பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதினீர்களோ, இந்த அரசுக்கு நாங்கள் எந்த முறையிலே பணியாற்றவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினீர்களோ, எத்தகைய பணிகளை நாங்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதியிருந்தோமோ

1974 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

அந்தப் புனிதத் தொண்டிலிருந்து, பணிகளிலிருந்து எவ்வளவும் பின்வாங்க மாட்டோம், எங்களுக்கு இடப்பட்டுள்ள பணியினைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருப்போம் என்ற அந்த நல்ல எண்ணத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சபைக்கு நான் வருவதற்கு முன்பு, இந்த மன்றத்தில் இருந்த பெரியவர்களையெல்லாம் நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். நாங்கள் புதிதாக இந்த மேலவையில் வந்தமர்ந்தபோது, இங்கே யார்யார் இருந்தார்கள், எவ்வளவு பெரிய பெரிய மேதைகள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே எங்களுக்கு அந்தப் பெருமை கிடைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

சிலர் நினைக்கலாம், இந்தப் பதவியிலிருந்து வெளியே போகின்றவர்களுக்கு வருத்தம் இருக்கலாம் என்று. இருக்கலாம். மறைக்க விரும்பவில்லை. கொஞ்சம் 'ஷாக்' கூட இருக்கத்தான் செய்யும். இருந்தாலும் நாங்களெல்லாம் பெருமைப் படுகிறோம்; இப்படிப்பட்ட மேலவையில் நாங்களும் அமர்ந்து பணியாற்றும் நிலைமையும் இங்கே நடைபெறும் விவாதங்களிலே கலந்துகொள்ளும் நிலைமையும் வாய்ப்பும் எங்களுக்குக் கிடைத்தன, அது எங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். எங்களை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதைக் கண்டு மகிழ நம்மிடையே இல்லையே, அவர்கள் இன்னும் சிறிதுகாலம் இருந்திருந்து எங்களுக்கு அதரவாக, வழிகாட்டியாக இல்லையே என்ற வருத்தம் தான் ஓங்கிநிற்கின்றது இந்த நேரத்திலே. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் இருந்து பேசும் நேரத்தில் சொன்னார்கள். அப்போது நான் இந்த அவையில் அங்கத்தினராக இருக்கவில்லை. அவர் பேசியதை லாயியில் அமர்ந்திருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சட்டப்பேரவையும், மேலவையும் 'கப் அண்டு ஸாஸர்' மாதிரி என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கீழவையில் எவ்வளவுதான் காரசாரமான விவாதங்கள், சூடான விவாதங்கள் நடந்தாலும், சட்ட முன் வடிவு அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு இங்கே மேலவைக்கு வரும்போது மிகச் சிறந்த முறையில் அதுபற்றி விவாதித்து சூடுதனியும் அளவிற்கு பணியாற்றி அதன் மூலம் இந்த மேலவைக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர்கள் இந்த அவையிலுள்ளவர்கள். அந்த முறையில் இதை 'ஸாஸர்' என வர்ணித்தார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். நான் இந்த மேலவையில் அரசாங்கக் கொறடாவாக இருந்து பணியாற்றி வந்திருக்கிறேன். என்னுடன் இங்குள்ள அனைத்துக் கட்சி நண்பர்களும் நல்ல முறையில் பழகியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவர்களோடு உறவாடியிருக்கிறேன். வேறு எந்தக் கண்ணோட்டத்துடனும்

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

[1974 மார்ச் 26]

இல்லாமல் இந்த மாமன்றத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் நான் அவர்களிடம் பழகினேன். நான் அவர்களோடு எந்தக் காரியம் விஷயமாகப் பழகினாலும் கலந்து பேசினாலும், நான் அரசியலை மறந்துவிட்டு, நான் சார்ந்துள்ள கட்சியினை மறந்துவிட்டு இந்தச் சபையின் நன்மையை, முன்னேற்றத்தை மட்டுமே கருத்தில்கொண்டு, பல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

இங்கே அடிகளார் அவர்கள் ஒரு உதாரணத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி விடுகிறேன். உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருந்தால், வெளியே போய் விடுங்கள் என்று சொன்னேன். இப்படி எல்லோருக்கும் நல்லவகை இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சபாவத்தில் நான் இந்தச் சபையில் பழகி வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய சபாவம் அப்படிப்பட்டது. இங்கே எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் மீண்டும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற நண்பர்களில் பலர் பல துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். நாங்களும் பற்பல பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டிருந்தோம். அருமை நண்பர் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்களைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு, தொழிலாளர்களிடையே ஒரு சுமுகமான உறவையும், அவர்கள் மத்தியில் ஒரு நல்லெண்ணத்தையும் உருவாக்குகின்ற அளவில் தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இரண்டு ஆண்டுக் காலம்தான் இங்கு பணியாற்றினார். நான் ஆறு ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினேன். இரண்டு ஆண்டுக் காலம் சாதாரண உறுப்பினராகவும் நான்கு ஆண்டுக் காலம் கட்சிக் கொறடாவாகவும் இருந்திருக்கிறேன். ஆனால் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சந்தர்ப்பம் அளித்தால், தொழிற் சங்க இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கும் அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கவும் வழி இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால், எங்களுடைய தானைத் தலைவரும் நமது முதலமைச்சருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொஞ்சம் புனராலோசனை, மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு எங்கனையெல்லாம் பாராட்டிய உங்கள் அனைவருக்கும்—தனித்தனியாகப் பெயர் சொல்லி நான் சொல்லவில்லை—என் சார்பாகவும் என்னுடைய சகாக்களின் சார்பாகவும் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஓய்வு பெற்று வெளியேறுகின்ற அருமை நண்பர்களை, நான் இந்த அவையின் தலைவன் என்ற முறையில் பாராட்டி, வாழ்த்துகிறேன். மக்கள் ஆட்சியின் மாண்பினை சரியாக உணர்ந்து, இந்த அவைக்கு எந்தவிதமான களங்கமும் வரக்கூடாது என்று கருதி, உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சொந்த, கட்சியின் கருத்துக்களைபெல்லாம் அடக்கி, இந்த அவையை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பை அளிக்கிறீர்கள் என்று சொல்கின்றபோது, உள்ளபடியே நான் கொஞ்சம் கவலைப்படுகிறேன். எல்லாப் பதவிகளுமே மிகச் சிறிய பதவிகள்தான் என்று நினைத்த நான், இந்தப் பதவியில் அமர்ந்த பிறகு, மற்ற எந்தப் பதவியையும் விட, இது மிக அதிகமான அளவில் கஷ்டமான பதவி என்பதை உணர்ந்தேன். நான் ஒரு ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினராகவும், தோழர் திரு. பராங்குசத்தைப் போல் ஒரு இரண்டு ஆண்டுகள் கட்சிக் கொறடாவாகவும் இருந்து, இப்பொழுது நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த அவையின் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு ஆறு, ஏழு ஆண்டுக் காலம் பழக்கப்பட்ட நண்பர்கள் என்னோடு இருந்து வந்த காரணத்தால், என்னுடைய தனிப்பட்ட சபாவத்தை அவர்கள் உணர்ந்து, அவர்களுடைய சபாவங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் நான் அறிந்து கொண்டு, இந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று கூர் வாள் போல் அடித்துக்கொள்ளாமல், ஒன்று விசப்படுகின்றபோது மற்றொன்று தாழ்ந்தும், இன்னொன்று விசப்படுகின்றபோது அடுத்தது தாழ்ந்தும் போகின்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள். உள்ளபடியே இனி இருக்கின்ற நண்பர்களோடு, இனி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நானும் சேர்ந்து இருந்துவிட்டு ஓய்வு பெறப்போகிறோம். ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு சிலர் ஓய்வு பெற்று விட்டார்கள். அவர்களில் குறிப்பாக அம்மையார் திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள்

'Our Chairman is a very strict Chairman' என்று. உள்ளபடியே தனிப்பட்ட முறையில் நான் அப்படி இருக்கிறேனா என்பது வேறு விஷயம். இந்த அவையை நடத்திச் செல்கின்றபோது, சில பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதாலே, அப்படி இருந்திருப்பேன் என்பதை ஓய்வு பெறுகின்ற நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றபடி, இந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும், நாம் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வந்தாலும் வராவிட்டாலும், நாம் ஏற்கெனவே செய்துகொண்டிருக்கின்ற வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வோம் என்ற ஆறுதலோடு நீங்கள் சென்று வரவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். உங்களுடைய பதவிக்காலம் இதோடு முடிந்து விட்டது என்று கருதவேண்டாம். ஏப்ரல் 20-ஆம் தேதி இரவு 7 மணி வரையிலும் சபை நடந்தால் நீங்கள் வரலாம், ஏப்ரல் 21-ஆம் தேதி தான் நீங்கள் வருவதைச் சட்டம் தடுக்கும். ஆகையினால் ஏதோ பாராட்டு

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1974 மார்ச் 26]

தெரிவித்து விட்டார்கள், நம்முடைய பதவிக் காலம் முடிந்து விட்டது என்று கருதாமல், நானையும் வாருங்கள், வாருங்கள் என்று சொல்லி, உங்களுடையல்லாம் வாழ்த்தி, இந்தச் சபை நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும் என்று அறிவித்து அது வரையில் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

182. Notification issued with G.O. Ms. No. 2524, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd November 1973 in regard to amendment to the rules to regulate the invitation and acceptance of tenders for contracts entered into by the Corporation of Madras. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 2424, Agriculture, dated the 13th December 1973 in regard to an amendment to rule 192 of the Tamil Nadu Agriculture Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

184. Notifications issued with G.O. Ms. No. 27, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to the division of Tiruvallur Municipality into twenty wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Tiruvallur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

185. Notifications issued with G.O. Ms. No. 32, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to the division of Sattur Municipality into twenty wards and reservation of one seat for women in the Sattur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]